

RODZINA BOGIEM SILNA BIULETYN RODZINY RODZIN

LISTOPAD 2023 Nr 9 (231)

dobrowolna ofiara

POLSKI LISTOPAD

Dziwne w tym roku będzie Święto Niepodległości Polski. Wszyscy mają świadomość, że po raz kolejny Ojczyzna jest na kolejnym etapie dziejów. Wynik wyborów z 15 października oznacza zmianę kierunku rozwoju Polski. W zależności, do których mediów przyłożymy ucho usłyszymy entuzjastyczne okrzyki lub katastroficzne tony. Prawda pewnie, jak często, leży gdzieś po środku.

Tu nie jest miejsce na polityczne podsumowania rezultatów, ale skoro jednym z filarów rodziny rodzin jest patriotyzm, trudno abyśmy pomijali temat wyborów, szczególnie w listopadzie, kiedy też naturalnie z racji Święta Niepodległości zastanawiamy się nad tym wielkim dziedzictwem, jakim jest Ojczyzna.

Wyniki głosowania jawnie mogłyby wskazywać, że wyborcy stanowczo odchodzą od wartości konserwatywnych, tradycyjnych, patriotycznych a bliższe im są wartości liberalne, lewackie i europejskie. Nie do końca to jest prawda. Zauważam, że w obecnej rzeczywistości nie tylko polskiej, ale i europejskiej, zanikło myślenie przyczynowo-skutkowe. Po prostu coraz mniej ludzi potrafi powiązać relację pomiędzy podjętą decyzją a jej skutkami. Wynika to z przekonania, że świat jest osadzony na pewnych torach i nic go z wyznaczonego kierunku nie wysadzi. Od 1989 roku Polska się rozwija, może czasem szybciej, czasem wolniej, raz jedna grupa społeczna ma gorzej, inna lepiej, ale generalnie wszystko zmierza w kierunku coraz większego dobrobytu. Podobnie jest też w wielu innych dziedzinach życia. Prąd w gniazdku zawsze był (to jest świadomość młodszego pokolenia), jest i będzie, nawet jeśli pozamykamy wszystkie elektrownie, bo w zasadzie jaki jest związek między elektrownią a prądem w gniazdku. Rodzi się coraz mniej Polaków, ale dlaczego z tego powodu Polski by miało nie być w przyszłości. Polska była, jest i będzie. Na tej samej zasadzie chleb zawsze będzie w sklepie, zawsze będzie pokój, itd. Skoro zatem wszystko to ma być, to czy jest ważne, kto nami rządzi? Są to, oczywiście, ironiczne refleksje, ale niestety, tak widzę obecną rzeczywistość.

Trudno się obrażać na naród. Potrzeba wiele cierpliwości i pracy w uświadamianiu młodego pokolenia. Bardzo mnie cieszy, że tegoroczna Ojcowizna, będzie miała inny charakter niż w poprzednich latach. Podjęcie współczesnych problemów, tym razem, kwestii demografii, jest bardzo ważne. Szanowanie duchowej spuścizny Prymasa Tysiąclecia jest dla nas priorytetem, ale powinniśmy pamiętać, że **nie tylko trzeba pielęgnować ducha kardynała Wyszyńskiego, ale też i działać w Jego duchu.** A jedną z cech wielkości Prymasa Wyszyńskiego było rozpoznanie czasów i reagowanie na nie.

Wracając do wątku świata na torach, prowadzących w jednym kierunku, ci, którzy pamiętają upadek ZSRR, który przecież wydawał się wieczny, mają świadomość, że nic nie jest pewne w świecie. Wszystko może się zmienić. A Prymas Wyszyński daje nam jeszcze tę pewność, że nie tylko od samych ludzi wszystko zależy. Jest jeszcze ten ważny element Bożej Opatrzności i opieki Matki Bożej. Dlatego w tym roku 11 listopada śpiew „Boże coś Polskę” będzie modlitwą, szczególną modlitwą, abyśmy w tym szczególnym momencie historii czuli opiekę Kogoś, kto nas kocha i komu na nas zależy.

**Ks. Jerzy Limanówka SAC
Ojciec Duchowny Rodziny Rodzin**

Czego dzisiaj potrzebuje świat/Kościół?

Jest takie żartobliwe powiedzonko, że „punkt widzenia zależy od punktu siedzenia”. Niewątpliwie, w przypadku papieża i jego spojrzenia na Kościół i na świat jest to zdanie prawdziwe, zasady wiary podpowiadają, że jest to prawda, bo papieżowi towarzyszy Duch Święty. Nie jest zatem przypadkiem, że niedawno, 15 października bieżącego roku papież Franciszek podpisał nową adhortację: „**C'EST LA CONFIANCE**” (W pierwszym punkcie widzimy rozwinięcie tytułu: „*C'est la confiance et rien que la confiance qui doit nous conduire à l'Amour*»: „Tylko ufność i nic innego jak ufność powinna nas prowadzić do Miłości”).

W tej właśnie adhortacji papież dość krótko ale też szczegółowo i wyraźnie napisał, czego potrzebuje świat, czego potrzebuje Kościół.

Słowa wybrane na tytuł adhortacji są zapisane przez św. Teresę od Dzieciątka Jezus i Najświętszego Oblicza, jak pisze papież, „jedną z najbardziej znanych i kochanych świętych na całym świecie”. Podobnie nazywali ją kolejni papieże: od Piusa X, poprzez Benedykta XV, w tym szeregu pojawia się też kolejny papież - Pius XI, który świętą beatyfikował (1923) i kanonizował (1925).

Wiemy, że *Dzieje Duszy* są jedną z najbardziej popularnych książek, lubianą przez wielu współczesnych czytelników. Imię Autorki tak przypomina papież: *Imię, które wybrała sobie jako siostra zakonna, ukierunkowuje na Jezusa: „Dzieciątko”, ukazujące tajemnicę Wcielenia oraz „Święte Oblicze”, czyli oblicze Chrystusa, który ofiaruje się aż do końca na Krzyżu. Jest ona „Św. Teresą od Dzieciątka Jezus i Najświętszego Oblicza”.*

I to właśnie, według wrażliwości papieża Franciszka jest odpowiedzią na wołanie współczesnego świata: przyjęcie prawdy o tym, że Pan Bóg, wcale nie przerażony człowiekiem, którego stworzył posyła Swego Syna, Ten zaś przyjmuje ludzkie ciało, by w ten sposób wskazać drogę do nieba (czyli naszego wspólnego przeznaczenia). Pan Bóg, oczywiście, jest w pełni świadomy tego, co „człowiek zrobił ze sobą i ze światem” i na to daje kolejną radę, wskazuje kolejny etap drogi: to właśnie Oblicze Jezusa: Oblicze umęczone ale zachowujące godność, Oblicze poniżone ale nie poniżające, Oblicze pełne boleści i jednocześnie wybaczenia, miłosierdzia.

Mamy zatem dwa konkretne wskazania dla współczesnego człowieka.

Pierwsze to prawda, że Pan Bóg dał każdemu z nas ciało, jest ono dobre, bo choć czasem nie spełnia naszych osobistych oczekiwań, bywa chore czy niezgrabne, ale jest niezastąpionym „narzędziem do zasługiwania”. Teologowie przestrzegają przed używaniem czasownika „zasługiwać”, gdy mówimy o działaniu człowieka: o słowach a nawet czynach. Mówi przecież Pismo Święte: „Cóż masz czego być nie otrzymał?” /1 Kor 4, 7b/. Rzeczywiście: i ciało i wszelkie jego możliwości oraz uzdolnienia są dane nam przez Stwórcę, może być jednak nasza niewątpliwa zasługa – w tym, jak wykorzystamy to, co otrzymaliśmy. Nikt nie nagrodzi za to, że dysponujemy zgrabnym ciałem, ale już naszym zadaniem jest podtrzymywanie i rozwijanie jego możliwości. Nic nam się nie należy za zdolności naszego umysłu, ale wysiłek włożony w rozwijanie talentów jest sposobem okazywania Bogu wdzięczności. Wyjaśnijmy precyzyjnie: Pan Bóg nie nagradza za ofiarowane nam uzdolnienia czy możliwości, ale sposób ich wykorzystania może być „opowiedzeniem się po stronie Stwórcy”, sposobem wyśpiewania hymnu wdzięczności. I – co jest niezwykle ważne – tu każdy ma równe szanse, bo Pan Bóg chętnie przyjmie najdrobniejszy wysiłek człowieka, a On przecież najlepiej wie, jakie mamy możliwości i jak wiele serca włożyliśmy czy to w bezpieczne i pożyteczne poruszanie się wózkami inwalidzkimi, czy to w potyły pod czas treningów przygotowujących w drodze do medali olimpijskich.

W numerze przeczytasz:	Różaniec Jubilatów Jasna Góra X.2023 13	Podziękowanie dla RR	21		
Będziesz miłował	15-lecie Palotyńskiej Fundacji Salvatti 17	OJCOWIZNA	22		
Diakon Jan Ogrodzki	5	21 listopada ofiarowanie NMP	Kalendarium Polskie 22		
FORMACJA	7	Edward Romanik	18	Ogłoszenia	21, 24

Drugie wskazanie to tajemnica Chrystusowego Oblicza, można zauważyć tu nawet niejeden wątek. Warstwa – można powiedzieć – najbardziej zewnętrzna – to fizyczne ślady tego Oblicza: Całun Turyński i Chusta przechowywana w Manoppello. Prawdopodobnie nikt nie próbował tego policzyć, ale wcale nie byłoby dziwne, gdyby się okazało, że liczba nawróconych naukowców badających obie te relikwie okazała się rekordowa w porównaniu z nawróconymi ze znanych sanktuariów, słuchaczy wybitnych rekolekjonistów. Na pewno każdego zainteresuje bogactwo filmów, książek i drobniejszych materiałów opisujących poważne badania prowadzone nad tymi materiałami: są to lekarze, rentgenolodzy, policjanci specjalizujący się w dochodzeniach w kryminalistyce, psychologowie i dziennikarze, nawet profesorowie biologii czy fizyki molekularnej. Ale znacznie ciekawiej jest w sferze duchowej: na pewno powszechnie znane są zdania wypowiedziane przez świętą Matkę Teresę z Kalkuty, świętego brata Alberta, błogosławionego Jana Beyzyma albo trudnych do policzenia opiekunów chorych, umierających, pokrzywdzonych, potrzebujących: „w każdej twarzy cierpiącego człowieka widzę Oblicze samego Chrystusa”. Jednak nie trzeba szukać wypowiedzi słynnych postaci: na pewno widzieliśmy Oblicze Zbawiciela w twarzy kogoś, kto pochylił się nad naszym osobistym cierpieniem: w dzieciństwie, po śmierci kogoś bliskiego, w ciężkiej chorobie. Właściwie nie potrzeba już wielu słów komentowania – zadaniem zleconym każdemu z nas jest ukazywanie światu Oblicza Chrystusa ale również dostrzeganie Go w każdym okrucieństwie.

Jest jeszcze jeden wymiar tego Imienia, bo to część Imienia świętej Teresy z Lisieux. To, wskazywana przez papieża Franciszka, „słodka droga miłości” zwana też „Małą Drogą”. Święta

Teresa świadoma swej zwykłości wcale nie chciała być znaną ani sławną, ani piękniejszą, ani jakkolwiek utytułowaną. Stwierdziła jasno i jednoznacznie „Moim powołaniem jest Miłość”, dodając „niezależnie od tego, co robię”. W punkcie 17 czytamy w Adhortacji: „słodka droga Miłości”, otwarta przez Jezusa dla maluczkich i ubogich, dla wszystkich. I jest to droga prawdziwej radości. Wobec pelagiańskiej wizji świętości, indywidualistycznej i elitarnej, bardziej ascetycznej, niż mistycznej, i kładącej nacisk przede wszystkim na ludzkie wysiłki, Mała Tereska podkreśla zawsze pierwszeństwo Bożego działania, Jego łaski. I tak dojrzeła, aby powiedzieć: „czuję zawsze tę samą zuchwałą ufność, że stanę się wielką Świętą, ponieważ nie posiadając żadnych zasług, nie liczę na nie, ale ufam Temu, który jest samą Mocą i Świętością. Zadowolając się moimi słabymi wysiłkami, On sam podniesie mnie aż do Siebie i okrywszy swymi nieskończonymi zasługami uczyni Świętą”.

Oczywiście, oprócz świętej Teresy, wielu świętych powtarzało, że jeśli z miłością sprzątam, obieram ziemniaki, pierę czy po prostu ścielę łóżko, to przybliżam się do Zbawcy, a świat do zbawienia. Aby to tylko wcielać w życie: swoje i otoczenia.

Nadchodzi adwent 2023 roku, tego roku najkrótszy z możliwych, ale nawet, jakby był najdłuższy to i tak by nie wystarczyło, by wprowadzić w życie wskazane przez świętą Teresę (i papieża Franciszka) zadanie. A może zacząć „od drugiej strony”? Czyli dostrzegać z wdzięcznością każde „oblicze Chrystusa”, które ukazują nam ludzie: życzliwi, pomocni, współczujący, wybaczący, podtrzymujący na duchu. Łącząc te zadania mamy szansę poprawić świat.

Ks. Zbigniew Kapłański

Akt ofiarowania się Miłości Miłosiernej

O mój Boże! Trójco Błogosławiona, pragnę Cię Kochać i starać się, by Cię Kochano, pracować na chwałę świętego Kościoła ratując dusze, które przebywają na ziemi, i wybawiając te, które cierpią w czyśćcu. Pragnę wypełnić doskonale Twoją wolę i osiągnąć ten stopień chwały, który przygotowałeś mi w swym królestwie, jednym słowem, pragnę być Świętą; czuję jednak moją słabość i proszę Cię, o mój Boże, Ty sam bądź moją Świętością.

Skoroś mnie aż tak umiłował, że dałeś mi swego jedynego Syna, by stał się moim Zbawicielem i Oblubieńcem, to nieskończone skarby Jego zasług i do mnie należą, ofiaruję je Tobie z radością błagając, abys patrzył na mnie już tylko przez Oblicze Jezusa i przez Jego Serce gorejące Miłością.

Ofiaruję Ci także wszystkie zasługi Świętych (którzy są w Niebie i na ziemi), akty Miłości ich, jak również świętych Aniołów; wreszcie ofiaruję Ci, o Trójco Błogosławiona, Miłość oraz zasługi Najświętszej Panny, mej drogiej Matki, przez której ręce składam moją ofiarę, prosząc, by ją Tobie przedłożyła. Jej Boski Syn, mój Umilowany Oblubieniec, powiedział nam za dni swego śmiertelnego życia: „O cokolwiek prosić będziecie Ojca mego w imię moje, da wam”. Jestem więc pewna, że spełnisz moje pragnienia, o mój Boże, że im więcej zamierzasz dać, tym więcej każesz pragnąć. Czuję w mym sercu niezmierzone pragnienia, toteż proszę z ufnością, byś pospieszył zabrać na własność moją duszę. Ach! nie mogę przyjmować Komunii świętej tak często, jak tego pragnę, ale czyż Ty, o Panie, nie jesteś Wszehmocnym? Pozostań we mnie jak w tabernakulum, nie oddalaj się nigdy od Twojej małej hostii...

Chciałabym Cię pocieszyć za niewdzięczność występnych i błagam, odbierz mi wolność czynienia czegokolwiek wbrew Twemu upodobaniu. Jeżeli przez słabość kiedyś upadnę, niechże Twoje Boskie Wejrzenie natychmiast oczyści mą duszę, wyniszczając jej wszelkie niedoskonałości, jak ogień, który wszystko przemienia w siebie...

Dziękuję Ci, o mój Boże! za wszystkie łaski, jakimi mnie obdarzyłeś, a szczególnie za to, że mnie przeprowadziłeś przez próbę cierpienia. W dniu ostatecznym z radością będę patrzyła na Ciebie trzymającego berto Krzyża; skoro raczyłeś podzielić się ze mną tym drogocennym Krzyżem, ufam, że w Niebie będę podobna do Ciebie i na moim uwielbionym ciele ujrzę jaśniejące chwałą stygmaty Twojej Męki...

Mam nadzieję, że po tym ziemskim wygnaniu pójdę radować się z Tobą w Ojczyźnie; nie chcę jednak zbierać zasług na Niebo, chcę pracować jedynie z Miłości ku Tobie, tylko w tym celu, by sprawiać Ci radość, pocieszać Twoje Najświętsze Serce i ratować dusze, które będą Cię kochać przez wieczność całą.

Pod wieczór życia stanę przed Tobą z pustymi rękoma, bo nie proszę Cię, Panie, byś liczył moje uczynki. Wszelka sprawiedliwość nasza jest skażona w Twych oczach. Pragnę więc przyodziać się Twoją własną Sprawiedliwością i jako dar Twojej Miłości otrzymać wieczne posiadanie Ciebie samego. Nie chcę więc innego Tronu ani innej Korony, jedynie tylko Ciebie samego, o mój Umilowany!...

W Twoich oczach czas jest niczym, jeden dzień jest jak tysiąc lat, toteż w jednej chwili możesz przygotować mnie do stawienia się przed Tobą...

Pragnąc, aby całe moje życie było aktem doskonałej Miłości, **POŚWIĘCAM SIEBIE NA OFIARĘ CAŁOPALNĄ TWOJEJ MIŁOSIERNEJ MIŁOŚCI** błagając, byś mnie wyniszczał nieustannie, przelewając w mą duszę strumienie nieskończonej czułości, ukryte w Tobie, bym w ten sposób, o mój Boże, stała się Męczennicą Twojej Miłości!

Niechaj to Męczeństwo przygotuje mnie do stawienia się przed Tobą, a potem przyprawi mnie o śmierć, aby dusza moja mogła bezzwłocznie ulecieć w wieczyste objęcia Twojej Miłosiernej Miłości...

Pragnę, mój Umilowany, za każdym uderzeniem serca niezliczone razy ponawiać tę ofiarę, aż rozproszą się cienie i będę mogła ponawiać wyznanie mej Miłości w Wiekuistym Twarzą w Twarz...!

Święta Teresa od Dzieciątka Jezus i Najświętszego Oblicza

Będiesz miłował

Słowa, które Pan Jezus przytoczył w odpowiedzi na pokrętnie pytanie faryzeuszów – *które przykazanie w Prawie jest największe?* (Mt 22,36) – pochodzą z najstarszej tradycji Starego Testamentu. Zostały one zapisane w księgach Powtórzonego Prawa (Pwt 6,5) oraz Kapłańskiej (Kpł 19,18). Zawierają one Boże wezwanie do miłości Jego samego, bliźniego i siebie. Dziś, tak jak i w czasach przed Chrystusem słowa te czyta się na dwa sposoby. Przede wszystkim jako przykazania – *będziesz miłował, masz miłować* – przykazania bardzo dobitnie sformułowane. I jak wówczas tak i dziś zauważamy, że przykazania te są bardzo trudne do zachowania i nie do końca wiadomo, jak je w praktyce zrealizować. W jaki sposób można miłować Boga? Żydzi przełożyli to miłowanie na wypełnianie wielkiej liczby konkretnych zaleceń dotyczących kultu, praktyk religijnych i postępowania wobec ludzi. Pan Jezus też głosił niektóre nauki, z których wynikało, że miłowanie Boga odbywa się także przez miłosierne postępowanie wobec ludzi. Jednak w Ewangelii Jana i Listach Janowych przede wszystkim zapisano mocno, że *kto Mnie miłuje, będzie zachowywał Moją naukę* (J 14,23), albo *Moje przykazania*. (J 14,15) Jezus mówi o zachowywaniu Jego przykazań, a przykazaniami tymi jest całokształt Jego nauki, ponieważ Pan Jezus nie wprowadził żadnych przykazań – potwierdzał tylko Prawo, w tym Dekalog i właśnie dwa Przykazania Miłości. Zgodnie z nimi miłość do Boga jest na pierwszym miejscu, a miłość do bliźniego i samego siebie – na drugim. Jednak jest też drugie rozumienie tych dwóch przykazań – jako prorockich zapowiedzi, że Bóg to sprawi, iż ludzie w przyszłości będą miłować Boga i bliźnich. I to rozumienie słowa Bożego jest także uzasadnione. Powiemy o tym na końcu niniejszego tekstu.

Zgodnie z nauką Jezusa miłowanie Boga jest najważniejszym prawem dla człowieka i wyraża się w życiu nauką Jezusa czyli Ewangelią. Nie polega ono tylko, jak sądzili Żydzi, na wykonywaniu praktyk pobożnych i składaniu ofiar, ale na naśladowaniu Jezusa w miłowaniu Ojca. Jezus pokazuje nam na Sobie, jak miłuje się Boga. Pokazuje, że jest to możliwe i dostępne dla człowieka. Gdy miłuje się Boga, Bóg staje się Kimś konkretnym, Kimś ważnym. Myśli się o Nim i zależy nam na Nim. Budząc się rano przypominamy sobie o Nim myśląc – jak dobrze, że jesteś, że Cię mam, że Ty mi towarzyszysz. Jeśli miłujemy Boga, okazujemy Mu przywiązanie, radujemy się Nim, ufamy Mu i oddajemy się Mu.

Swoje życie zawieramy Bogu i chętnie w Jego ręce oddajemy się radością. Bo Ty jesteś dla nas KIMŚ, nie pustym frazesem, nie tylko pacierzem rano i wieczorem. Przyjmujemy sakramenty i uczestniczymy we Mszy św. nie tylko dlatego, że kontynuujemy tradycję katolicką, ale przede wszystkim dlatego, że Ciebie Panie miłujemy i zależy nam na Tobie. Jesteś nam potrzebny i bliski. Takie myślenie i taka mentalność jest przejawem przywiązania sercem do Boga.

Miłość do Boga jest dziełem *serca, duszy, umysłu i mocy*, a więc całego człowieka, który zostaje poruszony przez Ducha Świętego. To Duch Św. sprawia, że więź z Bogiem może być radosna i nawet silniejsza od ucisku ze strony świata – jak pisze św. Paweł: *A wy, przyjmując słowo pośród wielkiego ucisku, z radością Ducha Świętego, staliście się naśladowcami naszymi i Pana* (1Tes 1,6). Tylko przywiązanie do Pana sercem kochającym może sprawić, że cieszymy się Nim i przyjmujemy Jego Słowo nawet pośród przeciwności. Tylko Duch Św. dany nam po zmartwychwstaniu Jezusa może sprawić w nas taką miłość. Dlatego dopiero po zmartwychwstaniu Pan Jezus zapytał Piotra, czy Go miłuje (J 21), gdy przed śmiercią pytał go tylko – czy Mu wierzy.

Księga Kapłańska wzywa do miłości bliźniego. Do tego samego wzywa też Jezus, a cała Ewangelia jest pełna wezwań do traktowania ludzi z miłością. Do miłości do ludzi wzywa też Bóg w Starym Testamencie, ale najpierw i przede wszystkim wzywa do miłości Boga. Okazuje się bowiem, że dopiero przyjęcie Ducha i więź z Bogiem uskrzydla nas i uzdatnia nasze serca do bycia dobrym dla innych. Bez tego nie widzimy wyraźnego powodu do życia miłością, a nie konsumpcją i egocentryzmem, co widoczne jest coraz wyraźniej dziś, w społeczeństwach zdechrystianizowanych. Bowiem dopiero poznanie Boga i przyłgnięcie do Niego oczyszcza nas i czyni silnymi do czynienia dobra wbrew światu. To jest możliwe tylko mocą Boga, nie swoją własną. Ta prawda widoczna była już w Starym Testamencie, kiedy ludziom nie udawało się żyć według przykazań Bożych i traktować Boga i ludzi z miłością, ponieważ nie było jeszcze Jezusa, Jego nauki i wylania Ducha Świętego. Daremnie prorocy, tacy jak Ozeasz, uzupełniali naukę Prawa, głoszeniem, że *Bóg miłości pragnie, nie krwawych ofiar, poznania Boga (czyli pokochania Go) bardziej niż całopaleń*. (Oz 6,6) Bo nam, ludziom łatwiej jest

chodzić do kościoła, niż sercem kochać Boga. A jednak dziś znów mamy to samo, co dawniej, doświadczenie, że ludzie czują, iż za ich praktykami religijnymi i za praktykami innych ludzi, a nawet osób duchownych, nie stoi głębsza więź z Bogiem, a wtedy przestają praktykować, bo i po co, skoro to nic nie daje. Kto zna i kocha swego Boga, dla kogo Jezus jest kimś ważnym i bliskim, ten nigdy nie zrezygnuje z uczestnictwa w Ofierze Eucharystycznej, bo w niej odczuwa życie z Bogiem i tego życia owoce. Kto prawdziwie wziął sobie do serca Boże wołanie – *miłości pragnę* – i odpowiedział na nie Bogu – *oto ja, weź mnie*, ten właśnie zachował przykazanie miłości Boga, a ta miłość sprawi w nim umiłowanie ludzi. Bo tylko odwzajemnienie miłości Bożej daje odwagę i cierpliwość do życia w

brutalnym świecie. To jest pierwsza sprawa, o której mówi Pan.

Ale Pan też mówi o czymś drugim. Że do czasów ostatecznych Pan kształtuje nas przez Ducha Św. do miłości. Będzie w tym kierunku działał i do dnia powtórnego przyjścia Jezusa w końcu do tego doprowadzi. I tego możemy być pewni. Dlatego nie ma co powątpiewać, że dwa Przykazania Miłości są mało realistyczne. Na świecie jest wiele zła, ale świadczy ono tylko o rosnącym wzburzeniu złego ducha, który popycha ludzi słabych, a to z kolei świadczy, że Duch Święty też działa w świecie z coraz większą mocą. A skoro Duch Św. zaczyna działać, to rozwinię też swoją moc w pełni i do końca wypełni swoje posłannictwo. Bo to zapowiedział.

Diakon Jan

V DZIEDZICTWO WOLNOŚCI *Jan Paweł II* **Polskość to w gruncie rzeczy wielość i pluralizm.** „Pamięć i tożsamość”

6 listopada 2023 r. godz. 10.00 - 15.45

Muzeum Jana Pawła II i Prymasa Wyszyńskiego
ul. Prymasa Augusta Hlonda 1, Warszawa-Wilanów

Program Konferencji:

- 10.00 Powitania
- ▶ Wykład wprowadzający: **Źródła tożsamości Karola Wojtyły – Jana Pawła II**
• Grzegorz Polak, Z-ca Dyrektora Muzeum Jana Pawła II i Prymasa Wyszyńskiego
- 10.30 -11.45 Panel 1:
▶ **Polskie doświadczenie wielokulturowości – partykularność i uniwersalność**
• Robert Kostro, Dyrektor Muzeum Historii Polski • Dr hab. Tomasz Panfil, KUL
• Ks. prof. dr hab. Piotr Mazurkiewicz, UKSW • Dr Milena Kindziuk, UKSW
- 11.45-12.45 Panel 2:
▶ **Nie pragniemy Polski, która by nic nie kosztowała – o cnotach społecznych JP2**
• Prof. dr hab. Michał Gierycz, UKSW • Prof. dr hab. Zbigniew Stawrowski, UKSW
• Dr Tomasz Żukowski, UW
- 12.45 -13.00 Przerwa kawowa
- 13.00-14.00 Panel 3:
▶ **Dziedzictwo wolności Jana Pawła II**
• Prof. dr hab. Alina Rynio, KUL • Ks. Dariusz Kowalczyk, Fundacja Dzieło Nowego Tysiąclecia
• Jan Rychlicki, Przewodniczący Społecznej Rady Rodziny Szkół im. Jana Pawła II
• Zdzisław Bielecki, Dzieło Odbudowy Miłości, Fundacja D.O.M.
- 14.00-14.30 Przerwa obiadowa
- 14.30-15.45 Panel 4:
▶ **Wolność religijna fundamentem pokoju**
• Dr hab. Selim Chazbijewicz, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski • Rabin Stas Wojciechowicz
• Prof. dr hab. Antoni Mironowicz, Polski Autokefaliczny Kościół Prawosławny, Uniwersytet w Białymstoku • Ks. Michał Jabłoński, Kościół Ewangelicko-Reformowany
- Bezpośrednio po Konferencji wydarzenie międzyreligijne:
▶ **Modlitwa o Pokój na Świecie przedstawicieli religii Rzeczypospolitej: Chryścjan, Muzułmanów i Żydów**
• Biskup Michał Janocha • Michael Joseph Schudrich, Naczelny Rabin Polski
• Mufti Tomasz Miśkiewicz • Biskup Andrzej Malicki, superintendent naczelny Kościoła Ewangelicko-Methodystycznego w Polsce, Prezes Polskiej Rady Ekumenicznej

▶ Informacje o wydarzeniu oraz transmisja na żywo na stronie: <https://wolni.nieobojetni.pl>

Listopad – KOŚCIÓŁ ŚWIĘTYCH

„Bądźcie... doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski ...”

/ Mt 5, 48/

- Bycie chrześcijaninem zobowiązuje do świętości
- Kto to jest święty? „Kościół świętych”
- Powszechne powołanie do świętości
- Święci żywicielami ludzkości
- Kościół to żyjący Chrystus
- Droga do świętości
- Świętych obcowanie
- Kult świętych a kult Boga
- Moje imię – święci Patronowie
- Orędownictwo świętych...

Fra Angelico: "Sąd Ostateczny" (fragment), Gemäldegalerie
Wikimedia Commons | Fra Angelico - DSVTP1176 | CC BY-SA 4.0

Czytania

Ef 1,3-6

³ Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, On napełnił nas wszelkim błogosławieństwem duchowym na wyżynach niebieskich - w Chrystusie.⁴ W Nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem. Z miłości⁵ przeznaczył nas dla siebie jako przybranych synów przez Jezusa Chrystusa, według postanowienia swej woli,⁶ ku chwale majestatu swej łaski, którą obdarzył nas w Umiłowanym.

J 15, 1-17

Zjednoczenie z Chrystusem

¹ Ja jestem prawdziwym krzewem winnym, a Ojciec mój jest tym, który [go] uprawia.² Każdą latorośl, która we Mnie nie przynosi owocu, odcina, a każdą, która przynosi owoc, oczyszcza, aby przynosiła owoc obfity.³ Wy już jesteście czyści dzięki słowu, które wypowiedziałem do was.⁴ Wytwajcie we Mnie, a Ja [będę trwał] w was. Podobnie jak latorośl nie może przynosić owocu sama z siebie - jeśli nie trwa w winnym krzewie - tak samo i wy, jeżeli we Mnie trwać nie będziecie.⁵ Ja jestem krzewem winnym, wy - latoroślami. Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi owoc obfity, ponieważ beze Mnie nic nie możecie uczynić.⁶ Ten, kto we Mnie nie trwa, zostanie wyrzucony jak winna latorośl i uschnie. I zbiera się ją, i wrzuca do ognia, i płonie.⁷ Jeżeli we Mnie trwać będziecie, a słowa moje w was, poproście, o cokolwiek chcecie, a to wam się spełni.⁸ Ojciec mój przez to dozna chwały, że owoc obfity przyniesiecie i staniecie się moimi uczniami.⁹ Jak Mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was umiłowalem. Wytwajcie w miłości mojej!¹⁰ Jeśli będziecie zachowywać moje przykazania, będziecie trwać w miłości mojej, tak jak Ja zachowałem przykazania Ojca mego i trwam w Jego miłości.¹¹ To wam powiedziałem, aby radość moja w was była i aby radość wasza była pełna.

Prawa przyjaźni z Chrystusem

¹² To jest moje przykazanie, abyście się wzajemnie miłowali, tak jak Ja was umiłowalem.¹³ Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich.¹⁴ Wy jesteście przyjaciółmi moimi, jeżeli czynicie to, co wam przykazuję.¹⁵ Już was nie nazywam sługami, bo sługa nie wie, co czyni pan jego, ale nazwałem was przyjaciółmi, albowiem oznajmiłem wam wszystko, co usłyszałem od Ojca mego.¹⁶ Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was na to, abyście szli i owoc przynosili, i by owoc wasz trwał - aby wszystko dał wam Ojciec, o cokolwiek Go poprosicie w imię moje.¹⁷ To wam przykazuję, abyście się wzajemnie miłowali.

823 "Kościół... uznawany jest przez wiarę za niezachwianie święty. Albowiem Chrystus, Syn Boży, który wraz z Ojcem i Duchem Świętym doznaje czci jako <<sam jeden Święty>>, umiłował Kościół jako oblubienicę swoją, siebie samego zań wydając, aby go uświęcić; złączył go też ze sobą jako ciało swoje i hojnie obdarzył darem Ducha Świętego na chwałę Bożą". Kościół jest więc "świętym Ludem Bożym", a jego członkowie są nazywani "świętymi".

1709 Ten, kto wierzy w Chrystusa, staje się synem Bożym. To przybrane synostwo przemienia go, pozwalając mu iść za przykładem Chrystusa; uzdalnia go do prawego działania i do czynienia dobra. W zjednoczeniu ze swym Zbawicielem uczeń osiąga doskonałość miłości - świętość. Życie moralne, które dojrzało w łasce, wypełnia się w życiu wiecznym, w chwale nieba.

2683 Świadkowie, którzy poprzedzili nas w drodze do Królestwa, szczególnie ci, których Kościół uznaje za "świętych", uczestniczą w żywej tradycji modlitwy przez wzór swojego życia, przez pozostawione przez nich pisma oraz przez swoją modlitwę dzisiaj. Kontemplują oni Boga, wychwalają Go i nieustannie opiekują się tymi, których pozostawili na ziemi. Wchodząc "do radości" swego Nauczyciela, zostali "postawieni nad wieloma". Wstawienictwo jest ich najwyższą służbą zamysłowi Bożemu. Możemy i powinniśmy modlić się do nich, aby wstawiali się za nami i za całym światem.

Katechizm Kościoła Katolickiego, art. 823, 1709, 2683, Pallottinum, Poznań 1994.

Wybrane fragmenty z nauczania Prymasa:

CZŁOWIEK JEST ŚWIĘTY

„Człowiek jest święty dlatego, że duszą i ciałem pochodzi od swojego Stwórcy i że zarówno dusza, jak i ciało, które przezwycięży śmierć w zmartwychwstaniu, przeznaczone jest do radości świętych w niebie. Człowiek jest święty, dlatego że jest wprowadzony przez chrzest do Kościoła, który jest świętą Matką naszą. Jest również święty, dlatego że jest nieustannie żywiony Słowem Żywota, krzepiony Ciałem Eucharystycznym i błogosławiony przez pasterzy Kościoła. Jest wiązany stale przez łaskę ze wspólnotą wszystkich ludzi, pochodzących od Ojca, a Chrystus powiedział: „Gdziekolwiek zgromadzi się was dwóch albo trzech w Imię Moje, tam Ja jestem...””

S. WYSZYŃSKI, *Ku czci Matki Afrykanów i patronki rolników błogosławionej Marii Teresy Ledóchowskiej*, Lipnica Murowana, 16 V 1976, w: Stefan Kardynał Wyszyński Prymas Polski, *Nauczanie o małżeństwie i rodzinie. Antologia tekstów 1925-1981*, Instytut Papieża Jana Pawła II, Warszawa 2013, s. 887.

CEL KOŚCIOŁA – DĄŻENIE DO ŚWIĘTOŚCI

„Nie jest dzisiaj rzeczą najważniejszą określić w Kościele swoje prawa. Niekiedy, pod wpływem ruchu świeckiego apostołstwa, wielu katolikom może się wydawać, że ich głównym zadaniem jest uniezależnienie się od hierarchii. A tymczasem idzie raczej o umiejętność współdziałania świeckich i hierarchii, bo ich zadanie jest wspólne. Wszyscy jesteśmy Kościołem Bożym. Każdy z Was, tu obecnych, może powiedzieć: jestem Kościołem Bożym. Różne są tylko nasze zadania. Inne są zadania biskupa, kapłana, inne rodziców, małżonków chrześcijańskich, ale jedno jest dążenie do wspólnego celu, którym jest świętość i doskonałość oraz realizacja ostatecznych celów Kościoła Bożego.”

S. WYSZYŃSKI, *Miłość słowem i czynem*, Warszawa, 20 II 1966, w: Stefan Kardynał Wyszyński Prymas Polski, *Nauczanie o małżeństwie i rodzinie. Antologia tekstów 1925-1981*, Instytut Papieża Jana Pawła II, Warszawa 2013, s. 498.

RES SACRA HOMO!

„*Res sacra homo! Człowiek, rzecz święta! Już dlatego, że wyszedł z ręki Bożej, że jest dzieckiem Boga, że jest otoczony Jego miłością, bo jest owocem Jego miłości, jak wszystko co na świecie istnieje – Res sacra homo. Współczesnych władców i potentatów, mocarzy tego świata musimy o tym przekonać w prawdzie i miłości, że Res sacra Homo! To jest największe dobro ludzkości, bo nawet Słowo Przedwieczne stało się Ciałem, stało się człowiekiem i, jak Credo nam powtarza, Propter nos homines et propter nos tram salutem descendit de caelis. – Dla nas ludzi i dla naszego zbawienia zstąpił z niebios. Trzeba przekonać współczesną ludzkość i jej władców o tym, że najważniejszą rzeczą na tym świecie nie są takie czy inne kolosy, nie takie czy inne gmachy i osiągnięcia, tylko sam człowiek, że ten człowiek z założenia Bożego, jako dziecko Boże, jest święty w swoim istnieniu, w swoim człowieczeństwie. Takim człowiekiem trzeba rządzić, wobec takiego człowieka trzeba zachować pełny szacunek. Naśladować Kościół, który przed takim właśnie człowiekiem klęka na kolanach w osobie papieży, biskupów i kapłanów, i stopy ich całuje ze czcią – Servus Servorum Dei – i biskup i kapłan. Współczesnemu światu trzeba to mówić! Rządcom tego świata trzeba to mówić.*”

S. WYSZYŃSKI, Kazanie Prymasa Polski wygłoszone w Kościele Świętego Stanisława, Rzym, 27 X 1963, w: Stefan Kardynał Wyszyński Prymas Polski, *Nauczanie o małżeństwie i rodzinie. Antologia tekstów 1925-1981*, Instytut Papieża Jana Pawła II, Warszawa 2013, s. 406.

POWSZECHNE POWOŁANIE DO ŚWIĘTOŚCI

„[...] **Konstytucja dogmatyczna mówiąc o Ludzie Bożym, ukazuje nam jedność wszystkich dzieci Bożych. Z tego Ludu Duch Święty wyprowadza papieży, biskupów, kapłanów, zakony, świeckich apostołów, ojców i matki, rodziców, młodzież i dzieci. A wszystkim ukazuje szczytny cel – powszechne powołanie do świętości. Wskazując nam niebo, jednocześnie wyrabia w nas wrażliwość na sprawy tej ziemi, aby i ziemia była Bożą. [...] Duch czasu i potrzeby współczesne zmierzają do tego, abyśmy wrażliwi na sprawy tej ziemi, wchodząc we wszystkie dziedziny codziennego życia, mówili nie tyle o tym, co nas dzieli, ale o tym, co nas łączy; abyśmy przestali mówić o nienawiści i walce, a zaczęli mówić o miłości i pokoju. Świadomi obowiązków, które Sobór nakłada na Kościół i wszystkie jego dzieci, mamy w szczególny sposób stanąć w obronie godności, wolności i praw człowieka, jego praw do prawdy, sprawiedliwości, miłości, szacunku i pokoju, zapanuje na ziemi pokój Boży, którego świat dać nie może.**”

S. WYSZYŃSKI, *Milenijne gody Świętego Kościoła łomżyńskiego*, Łomża, 7 VIII 1966, w: Stefan Kardynał Wyszyński Prymas Polski, *Nauczanie o małżeństwie i rodzinie. Antologia tekstów 1925-1981*, Instytut Papieża Jana Pawła II, Warszawa 2013, s. 524.

KOŚCIÓŁ TO ŻYJĄCY CHRYSZTUS

„**Kościół to żyjący Chrystus. Żyjący nie tylko w tabernakulum, w Najświętszym Sakramencie, lecz w każdym z nas. Im więcej jesteśmy tego świadomi, tym Kościół jest mocniejszy, bardziej zbawczy.**”

S. WYSZYŃSKI, Kazanie podczas nawiedzenia parafii w Kozłowie Szlacheckim, 10 maja 1972 r., w: Kardynał Stefan Wyszyński, *Czas to miłość*, t.1. *Wiara*, s. 124.

DROGA DO „ŚWIĘTYCH OBCOWANIA”...

„**Tylko Kościół święty może nas zespolić w świętej uczcie Eucharystycznej, która sprawia, że mnóstwa wierzący jest jedno serce i jedna dusza (Dz.4,32). A ta droga prowadzi do „świętych obcowania”. Społeczność katolicka zdolna jest dzięki temu przezwyciężyć tyle trudności, które rodzą się we współżyciu jednostek, ludów i narodów.**”

S. WYSZYŃSKI, *Wypełnijmy Jasnogórskie Śluby Narodu*, w: Kardynał Stefan Wyszyński, *Czas to miłość*, t.1. *Wiara*, s. 87.

„Cały Kościół nieustannie na mnie działa, dlatego mówi się o „świętych obcowaniu” w Kościele. Działają na mnie wszyscy ludzie żyjący aktualnie na świecie. Nie tylko te kilkaset milionów chrześcijan, którzy należą do *ad animam Ecclesiae*, lecz i te miliony niechrześcijan, którzy jako dzieci Boże są potencjalnie związani z Kościołem, bo Kościół jest jeden, tak jak Chrystus jest jeden. I na to nie ma rady.”

S. WYSZYŃSKI, *Konferencja podczas rekolekcji Instytutu Prymasowskiego w Warszawie, 6 sierpnia 1964 r.* w: Kardynał Stefan Wyszyński, *Czas to miłość*, t.1. Wiara, s. 109-110.

ŚWIĘCI SĄ ŻYWCIELAMI LUDZKOŚCI

„Święci, których Kościół wypielegnował mocami Chrystusa, są żywicielami ludzkości. Apostolstwo bowiem jest żywieniem, karmieniem, otwieraniem okien duszy na cały świat, aby wszystkich wiedzieć, wszystkich miłować, wszystkich ogarnąć radością, którą człowiek posiadał dla siebie z łaski Bożej. Oto jak Bóg działa.”

S. WYSZYŃSKI, *Homilia po wyborze papieża Jana Pawła II, 31 października 1978 r.*, w: Kardynał Stefan Wyszyński, *Czas to miłość*, t.1. Wiara, s. 128.

Śladami papieskiego nauczania

CZYM JEST ŚWIĘTOŚĆ ?

„Aby się (...) dowiedzieć, jaka droga prowadzi do świętości, musimy wejść z apostołami na Górę Błogosławieństw, zbliżyć się do Jezusa i wsłuchać się w słowa życia wychodzące z Jego ust. Także dzisiaj Jezus mówi do nas:

«Błogosławieni ubodzy w duchu, albowiem do nich należy królestwo niebieskie» (Mt 5, 3). Boski Nauczyciel ogłasza «błogosławionymi» i — można powiedzieć — «kanonizuje» przede wszystkim «ubogich w duchu», to znaczy tych, którzy mają serca wolne od przesądów i uprzedzeń, i dlatego są całkowicie otwarci na wolę Bożą. Całkowita i ufna wierność Bogu wymaga огоłocenia się i konsekwentnego oderwania od samych siebie.

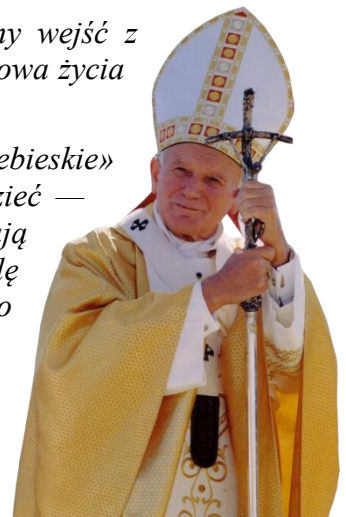
Błogosławieni, którzy się smucą! Jest to błogosławieństwo nie tylko tych, którzy cierpią z powodu licznych dolegliwości wpisanych w śmiertelną naturę człowieka, ale także tych, którzy odważnie przyjmują cierpienie, gdy wymaga tego szczere wyznawanie zasad ewangelicznej moralności.

Błogosławieni czystego serca! Błogosławionymi zostają nazwani ci, którzy nie zadowolają się czystością zewnętrzną czy rytualną, ale dążą do owej absolutnej prawości wewnętrznej, która nie dopuszcza żadnego kłamstwa ani dwulicowości.

Błogosławieni, którzy łakną i pragną sprawiedliwości! Nawet ludzka sprawiedliwość jest bardzo wzniosłym celem, uszlachetniającym serce tych, którzy do niej dążą, ale Jezus ma tu na myśli wyższą jeszcze sprawiedliwość, która polega na poszukiwaniu zbawczej woli Bożej: błogosławiony jest nade wszystko ten, kto łaknie i pragnie takiej sprawiedliwości. Jezus mówi bowiem: «wejdzie do królestwa niebieskiego (...) ten, kto spełnia wolę mojego Ojca, który jest w niebie» (Mt 7, 21).

Błogosławieni miłosierni! Szczęśliwi są ci, którzy potrafią przezwyciężyć zatwardziałość serca i obojętność, aby w konkretny sposób wyrazić pierwszeństwo współczującej miłości, na wzór Dobrego Samarytanina i — w istocie rzeczy — Ojca «bogatego w miłosierdzie» (por. Ef 2, 4).

Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój! Pokój, stanowiący syntezę mesjańskich darów, jest trudnym zadaniem. W świecie, w którym istnieją sytuacje dramatycznych konfliktów i dyskryminacji, trzeba krzewić braterskie współistnienie oparte na miłości i dzieleniu się dobrami, przezwyciężając wrogość i antagonizmy. Błogosławieni ci, którzy podejmują to szlachetne dzieło!

4. Święci potraktowali poważnie te słowa Jezusa. Uwierzyli, że osiągną «szczęście», jeżeli przełożą je na konkretny język swojego życia. I przekonali się, że są one prawdziwe, dzięki codziennemu doświadczeniu: mimo bolesnych prób, mrocznych chwil i niepowodzeń zaznali już tu na ziemi głębokiej radości komunii z Chrystusem. W Nim odkryli obecny w dziejach zalążek przyszłej chwały Królestwa Bożego.

Odkryła go zwłaszcza Najświętsza Maryja Panna, która żyła w jedynym w swoim rodzaju zjednoczeniu z Wcielonym Słowem, zawierając się bez zastrzeżeń Jego zbawczemu zamysłowi. Dlatego dane Jej było usłyszeć — jeszcze przed «Kazaniem na górze» — błogosławieństwo, w którym zawierają się wszystkie pozostałe: «Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana» (Łk 1, 45).”

św. JAN PAWEŁ II, Homilia podczas mszy św. na placu św. Piotra, 1 listopada 2000 r., pkt.3

BĄDŹCIE ŚWIĘTYMI !

„W (...) naszym ludzkim życiu nieodzowny jest wymiar świętości. Jest on nieodzowny dla człowieka, ażeby bardziej "był" - ażeby pełniej realizował swe człowieczeństwo. I nieodzowny jest dla narodów i społeczeństw.

Wiara i szukanie świętości jest sprawą prywatną tylko w tym sensie, że nikt nie zastąpi człowieka w jego osobistym spotkaniu z Bogiem, że nie da się szukać i znajdować Boga inaczej niż w prawdziwej wewnętrznej wolności. Ale Bóg nam powiada: "**Bądźcie świętymi, ponieważ Ja sam jestem święty!**" (Kpł 11,44). On chce swoją świętością ogarnąć nie tylko poszczególnego człowieka, ale również całe rodziny i inne ludzkie wspólnoty, również całe narody i społeczeństwa”.

św. JAN PAWEŁ II, Homilia podczas mszy św., Lubaczów, 3 czerwca 1991 r., pkt 6

ŚWIĘTOŚĆ KOŚCIOŁA

„Świętość Kościoła polega na owej mocy uświęcenia, którego dokonuje w nim Bóg, chociaż czyni to przez grzeszników. [...]

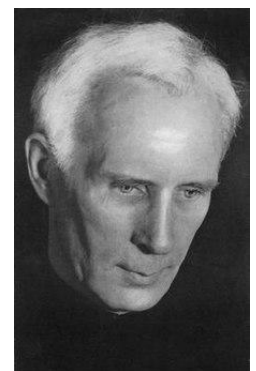
Ponieważ Chrystus Pan nigdy nie cofnął swego oddania się nam, Kościół jest zawsze nadal tym, który On uświęcił, w którym świętość Pana jest obecna wśród ludzi. Lecz jest to naprawdę świętość Pana, która tu się uobecnia i która na naczynie swojej obecności wybiera w paradoksalnej miłości zawsze, także i właśnie brudne ręce ludzi. To jest świętość, która jako świętość Chrystusa promieniuje wśród grzechów Kościoła.”

BENEDYKT XVI – J. Ratzinger, *Wprowadzenie w chrześcijaństwo*, Kraków, 1994, s.337

***

„Gdy chrześcijanie pierwszych wieków mówili, używając sformułowania z pism Pawłowych, o „Kościele świętych”, nie przyświecała im zabarwiona dumą idea małego czy dużego Kościoła, który obejmowałby jedynie nieskalanych członków. Również gdy mówili o „Kościele niebieskim”, nie lekceważyli bynajmniej warunków jego ziemskiej egzystencji. Nie przeciwstawiali się w żadnej mierze Kościołowi hierarchicznemu jakiegoś duchowego zgromadzenia, ale nazywali go „Kościołem prawdziwym”, to znaczy Kościołem Nowego Przymierza, który byłby jednocześnie idealny i konkretny. Tym samym uznawali, że wszyscy, którzy weszli do takiego Kościoła, zostali poświęceni Bogu. Dawali wyraz swej wierze w owoce chrztu i przekonaniu, że **logika życia chrześcijanina, który jest "święty dzięki Bożemu wezwaniu"**, powinna opierać się na tym fakcie.

Powtarzali znowu za świętym Pawłem, że **bycie chrześcijaninem zobowiązuje do świętości**. Chrześcijanom pierwszych wieków nie brakowało jednak ludzkiego doświadczenia. Nie lekceważyli (...) wielkiego zgromadzenia. Chociaż podkreślali niekiedy sprzeczność zachodzącą między wyznawaniem

wiary chrześcijańskiej i trwaniem w stanie grzechu, byli zarazem głęboko przeświadczeni, że Kościół jako taki jest zawsze „bez grzechu”, ale jednocześnie w swych członkach nie obywa się nigdy „bez grzeszników”. Powtarzali słowa świętego Ambrożego: „**Nie w sobie, lecz w nas zraniony zostaje Kościół**”; ale zarazem dodawali inne zdanie wielkiego biskupa: „**Strzeżmy się przeto, żeby nasz grzech nie stał się raną Kościoła**”, dając tym samym wyraz przekonaniu, że ten Kościół w nas samych jest nadal Kościołem. (...)

Rozumieli (...), że owa Ecclesia osiągnie swoją doskonałość dopiero w przyszłym świecie. „**Kościół świętych**” tu na ziemi to jej antycypacja i coś, na co oczekuje się z nadzieją, inaczej byłaby to iluzja. (...) **Kościół jest świadom, iż jego byt dojdzie do ostatecznej doskonałości po dopełnieniu się tajemnicy paschalnej.** Brak akceptacji tego faktu (...) oznaczałoby, że myślimy o nim tylko jako o Kościele walczącym, że nie umiemy go kontemplować jako doskonałej i chwalebnej Oblubienicy, bez żadnej „skazy czy zmarszczki”, i że **nie umiemy sobie wyobrazić, jak cały skupia się wokół swego Oblubieńca, będąc czystym „zgrupowaniem świętych”, a w Nim przejrzystym „obcowaniem świętych”.**”

Kard. HENRI DE LUBAC, *Medytacje o Kościele*, Wydawnictwo WAM 2019, s.100-103.

Materialy dodatkowe:

Św. JAN PAWEŁ II, *Świętość*. Księgi myśli i wiary. Media Concept sp.z o.o 2008. (red. G.Polak, M.Kindziuk)
BENEDYKT XVI: *Świętość jest powołaniem każdej osoby*, Rozważanie wygłoszone przed modlitwą „Anioł Pański” 1 listopada 2011 roku. *TEOLOGIA POLITYCZNA*, 1.11.2021

<https://teologiapolityczna.pl/benedykt-xvi-swietosc-jest-powolaniem-kazdej-osoby>

HENRI DE LUBAC, *Medytacje o Kościele*, Wydawnictwo WAM 2019

Abp GEORG GÄNSWEIN, *Na rozdrożu. Jaka jest przyszłość naszej wiary*, Wydawnictwo Esprit 2022.

ks. STANISŁAW ZIEMIAŃSKI SJ, *Wspólnota świętych*, 30.10.2016

<https://www.ampolska.co/art-1743-Wspolnota-swietych.htm>

MEDYTACJA

Kroki indywidualnej pracy duchowej

Podążajmy ku świętości korzystając z głębokich rad abp Georga Gänsweina:

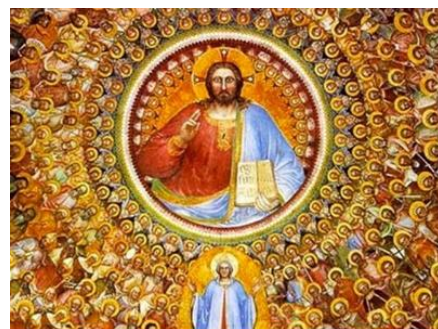
1. „Żyj tym, co zrozumiałeś z Ewangelii, ale żyj tym, żyj tym do końca!”. Jeżeli to zrozumiemy (...), jeżeli to do nas dotrze, jeśli weźmiemy sobie to do serca, będziemy na właściwej drodze.
2. Warto wyruszyć w drogę ku świętości, ponieważ

Tylko święci ulecą świat –
zniekształcony przez gnających,
zniszczony przez nienawidzących –
spustoszony przez próżnych i
zarozumiałych.

Budujący w ciszy wzniosą dom –
Wyrzekający się przozdobią go.
Służący Bogu pobłogosławią czas –
pokutujący złagodzą ból.

Przyłącz się, to twe zadanie:

Przystąp do świętych i ulecz świat!

/ Anon Walter (1845-1896)/

RÓŻANIEC JUBILATÓW

65 PIELGRZYMKA RODZINY RODZIN NA JASNĄ GÓRĘ

7 - 8 października 2023 roku

Tajemnica I

Chrzest Pana Jezusa w Jordanie

Dlaczego Jezus przyjął chrzest od Jana?

Syn Boży nie potrzebuje przecież pokuty ani nawrócenia, by oczyścić się z grzechów. Jest święty i nieskalany. Jednak wchodząc w wody Jordanu, okazuje swą solidarność z tymi, którzy poddając się chrzcielnemu obmyciu, chcą rozpocząć nowe życie.

Chrzest Jezusa jest pomostem między prorokami Starego Testamentu (z których Jan był ostatnim), a nowotestamentową erą łaski i prawdy.

Chrzest Jezusa jest dziełem samego Boga. To sam Ojciec ochrzcił Jezusa Duchem Świętym, ogłaszając, że jest „Jego Synem umiłowanym, w którym sobie upodobał”.

Po raz pierwszy ujawnia się nam obecność Trójcy Przenajświętszej.

Chrzest Jezusa w Jordanie był zapowiedzią naszego chrztu. Ogłoszenie Jezusa umiłowanym Synem Bożym zapowiadało synostwo Boże wszystkich ochrzczonych.

Chrzest Jezusa nad Jordanem był początkiem Jego drogi do krzyża i zmartwychwstania, nasz chrzest jest początkiem nowego stworzenia - życia w Chrystusie.

W tym roku minęło 50 lat naszego wspólnego życia. Życia pełnego trudu, pokonywania różnorodnych kłopotów - zdrowotnych, finansowych i mieszkaniowych, ale i dni radosnych, wędrówek po Tatrach, spływów kajakowych i spotkań z przyjaciółmi.

Mamy dwie córki Agnieszkę i Joasię, która obecnie mieszka z nami oraz szóstkę kochanych wnuków - Zosię, Marysię, Stasia, Wojtusia, Tymka i Miłosza, które są naszą wielką radością. Mamy kogo kochać, o kogo się martwić i za kogo się modlić.

Dziękujemy Ci, nasza umiłowana Matko za ten czas, pełen trudu, czasem łez ale i radości wspólnego z najbliższymi pokonywania przeszkód.

Dziękujemy za naszych rodziców, którzy potrafili w trudnych czasach przekazać nam, to co najważniejsze.

Dziękujemy, za naszą rodzinę, rodzeństwo, za miłość która nas otacza.

Dziękujemy za grono przyjaciół, na których zawsze możemy liczyć.

Dziękujemy za Rodzinę Rodzin, za wspinających kapłanów, których Bóg postawił na naszej drodze.

Prosimy Cię Matko, wspomagaj nas w trudach dnia codziennego, pomóż naszym dzieciom i wnukom kroczyć jasną drogą.

Jadwiga i Andrzej Szustak z gr. św. Józefa

Tajemnica II Światła

Objawienie się Pana Jezusa na weselu w Kanie Galilejskiej.

„Rzekła matka Jezusa do niego: Wina nie mają...[...] I do sług: Uczynicie cokolwiek wam powie.”

Możemy sobie wyobrazić, jakie zdziwienie mogły wywołać słowa Jezusa, aby napełnili stągwie wodą... Przecież zabrakło wina! To polecenie mogło im się wydać absurdalne... ale, „napełnili je aż po brzegi”. Wiemy co było dalej, znamy tę ewangelię dobrze, ale, czy

potrafimy wyciągnąć z niej naukę dla siebie?

Czy wprowadzamy ją do naszego życia? Czy zawsze szukamy pomocy u Jezusa, Jego pytamy o radę, któredy mamy pójść, jak postąpić, co zrobić gdy wszystko się wali, a nam z bezradności opadają ręce, gdy nic nie jest po naszej myśli, a my „miotamy się” szukając rozwiązania?

„Zróbcie wszystko cokolwiek wam powie...”

Dziękujemy Ci Matko, że czuwasz, że zawsze wskazujesz nam Swojego Syna, uczysz, żeby Jemu zawierzać wszystko.

Ksiądz Dolindo uczy nas takiej krótkiej modlitwy: „Jezu, Ty się tym zajmij!” A to właśnie Ty pierwsza, w Kanie Galilejskiej, szepnęłaś Jezusowi te słowa: „wina nie mają, zajmij się tym...”

Maryjo, przychodzimy dziś do Ciebie, abys z cierpliwością, jaką tylko ma Najlepsza Matka, uczyła nas tych słów i prowadziła nas do swego Syna.

Dziś także, a może, przede wszystkim, jesteśmy tu po to, aby dziękować. 55 lat temu, tu przed Twoim tronem, podczas pielgrzymki maturzystów, której przewodniczyli pierwszy duszpasterz RR, ks. Edward Wilk i Ania Rastawicka, rozpoczęliśmy z Piotrem naszą wspólną drogę. Najpierw był czas sympatii, poznawania się, narzeczeństwa, a od roku 1973, gdy zawarliśmy Sakrament Małżeństwa pobłogosławiony przez naszego kochanego Księdza Felka, rozpoczęliśmy drogę życia małżeńskiego i rodzinnego. Byłaś z nami przez wszystkie te lata. Lata bardzo szczęśliwe, ale naznaczone też trudnościami i cierpieniem. Byłaś, gdy cieszyliśmy się z narodzin naszych dzieci i gdy płakałam po stracie jednego Maleństwa. Umacniałaś nas, gdy przychodził czas chorób w rodzinie. W Jasnogórskim Wizerunku byłaś na ślubach i weselach naszej czwórki. Tobie powierzaliśmy wtedy Ich przyszłe życie. Umacniałaś, gdy trzeba było otoczyć opieką starszych, chorujących Rodziców, a potem pożegnać się z Nimi gdy przechodzili „z życia do Życia”. Tobie zawieraliśmy przychodzącą na świat Osiemnastkę naszych wnucząt i Tą Dziesiątkę, która od razu „powiększyła” grono Świętych.

Ty Matko wyciszałaś wtedy nasze niespokojne, zasmucone serca. Byłaś i jesteś z nami i teraz, gdy od dwóch lat zmagamy się z poważnymi chorobami Piotra. Ale zawsze, gdy wydawało nam się, że trudności nas przerastają, że brakuje sił, pomocą, lekarstwem jest różaniec, modlitwa nasza i naszych Bliskich... Bo nigdy nie jesteśmy sami. Jesteśmy otoczeni rodziną i przyjaciółmi z RR, z naszej wspólnoty Św. Józefa. Czujemy Ich modlitewne wsparcie. Dziś też chcemy za Nich wszystkich dziękować.

W ten nasz Złoty Jubileusz dziękujemy za WSZYSTKO, co dane nam było przeżyć i powierzamy ten czas, który jeszcze przed nami. Powierzamy Ci Maryjo naszą czwórkę dzieci: Ulę, Hanię, Marka i Magdę, i Ich współmałżonków: Marcina, Piotra, Agatę i Adama. Powierzamy 18 kę wnucząt i to, które jest jeszcze pod sercem mamy – Madzi. Powierzamy rodzinę, Przyjaciół i całą Rodzinę Rodzin. Prosimy, wyproś nam wszystkim umocnienie wiary, przypominaj, że to Jezus jest naszą „drogą, prawdą i życiem”...

„Róbcie wszystko, cokolwiek wam powie...”

Barbara i Piotr Czerwińscy gr. św. Józefa

Tajemnica Trzecia Świata Głoszenie Królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia

Mateńko!

Rozważając tę Tajemnicę, pragnę dziękować za 25 lat kapłaństwa ks. Piotra Mrzygłoda, opiekuna wrocławskiej grupy Rodziny Rodzin im. błogosławionego Stefana Wyszyńskiego. Przez ponad połowę tego czasu, blisko 13 lat, jest on opiekunem naszej grupy.

Mateńko! Ty wiesz, że służy Bogu i ludziom, oddając się tej posłudze bez reszty. Gotowy wysłuchać, wesprzeć modlitwą i dobrym słowem. Wiesz, kto kiedy został pocieszony, dostał życzenia sms-em, otrzymał błogosławieństwo.

Matko Najświętsza, Ty wszystko wiesz. Kiedy przyszedł do nas młody kapłan, z właściwą sobie bezkompromisowością powiedział: Rodzina Rodzin nie ma być towarzystwem wzajemnej adoracji.

– Czy byliśmy?...

Po jakimś czasie usłyszeliśmy: z opiekuna grupy stałem się członkiem Rodziny Rodzin.

Maryjo, Matko Boża! Dziękujemy Ci za tę łaskę, za to, że ksiądz Piotr stał się Twoim niewolnikiem, i za wszystkie łaski, które przez Twoje ręce spłynęły na księdza Piotra, a dzięki jego postudze są darem dla nas. Za głębokie homilie, poruszające serca i umysły.

Za to, że służy z miłością, bez szukania swego, oddany Kościołowi, Dzieciom Bożym – i najmniejszym, i studentom, i najstarszym – a nam dane jest to widzieć!

Dziękujemy Ci, Matko nasza, za łaski dla nas, bo ten Twój syn, niewolnik Piotr, nie pozwala nam się osunąć w samozadowolenie, mówiąc: nie wystarczy być „porządnym człowiekiem”, przyjść na mszę świętą w przekonaniu, że za to coś mi się od Pana Boga należy; że jeśli odmówię 10 razy „Zdrowaś Mario”, to mogę czegoś zażądać. Pan Bóg nie jest tym, kto ma spełniać nasze oczekiwania, realizować scenariusze. To my mamy „robić wszystko, cokolwiek nam powie”. A żeby usłyszeć Jego głos, trzeba ciszy serca...

Mateńko! Ty wiesz, że naszą wdzięczność za księdza Piotra kierujemy do Boga w Trójcy Świętej Jedyne.

Dziękujemy Bogu za powołanie do wyłącznej służby Bożej, za wytrwałe głoszenie dobrej nowiny, że Chrystus umarł za każdego z nas z miłości, że spełnił wolę Ojca, my zaś mamy ciągle na nowo odczytywać Jego wolę względem nas, „a kto wytrwa do końca, ten będzie zbawiony”.

Prosimy, wstawiaj się za Tobie oddanym duchowym synem, kapłanem Chrystusa, by w miłości Boga i bliźniego wytrwał do końca, wierny nauce Chrystusa, głosząc Królestwo Boże, by wzywał słowem do nawrócenia i dzień po dniu, godzina po godzinie nie przestawał być świadkiem Zmartwychwstałego.

Grażyna Balkowska Gr. bł. Kardynała Stefana Wyszyńskiego Wrocław

Pragnęlibyśmy też w tym miejscu z wielką wdzięcznością naszych serc podziękować Bogu w Trójcy Świętej Jedynemu przez Serce naszej ukochanej Matki Jasnogórskiej za wszystkich kapłanów, którzy z takim oddaniem posługiwali i posługują w Rodzinie Rodzin, za ich trudną, ofiarną pracę dla nas, byśmy na drogach tego świata mocno trzymali się busoli wyznaczonej przez Ojca Duchownego Rodziny Rodzin, bł. ks. kard. Stefana Wyszyńskiego i współpracujących z nim pań z Instytutu Prymasowskiego. Dziękujemy za naszego obecnego Ojca Duchownego, ks. Jerzego Limanówkę, za ks. Ryszarda Marciniaka, za śp. ks. Eugeniusza Klimińskiego, śp. ks. Marka Szumowskiego, za ks. Stanisława Kozika, za ks. Czesława Parzyszka i za umiłowanego Ojca Duchownego Rodziny Rodzin, śp. ks. Feliksa Folejewskiego, który przez pół wieku, nie zważając na stan swojego serca po trzech zawałach, spalał się w pracy dla Rodziny Rodzin, wychowując nas, cztery pokolenia Polaków, do służby w miłości Boga, Kościoła i Ojczyzny.

Nie sposób wymienić tu wszystkich kapłanów, którym zawdzięczamy kształtowanie naszych serc i głów, budowanie w nas niezachwianej wiary, nadziei i tej głębokiej miłości do Boga i Ciebie, Matko Najświętsza, do Kościoła św. i Ojczyzny z jej tak trudną historią wykutą "krwią i blizną" naszych przodków.

Maryjo, nasza Matko i Królowo, prowadź wszystkich kapłanów Rodziny Rodzin i niech dobry Bóg obdarzy ich Swoim Światłem i Mocą w tych tak pełnych skrajnie trudnych wyzwaniach czasach.

Hanna Latkowska

Tajemnica IV

Przemienienie na Górze Tabor

Jezus zabiera swoich wybranych uczniów na górę, by się z nimi modlić i wprowadzać ich w ducha swojej modlitwy. Właśnie tam wobec nich przemienia się. Odstania im część swojej tajemnicy oraz blask Boskości. W ten sposób umacnia ich wiarę i nadzieję w obliczu zbliżającej się męki i śmierci na krzyżu. Apostołowie przekonują się o tym, że dobrze jest być blisko Jezusa na modlitwie i w odosobnieniu.

Aby umocnić nadzieję pośród trosk i niepokojów życia doczesnego, trzeba pójść za Jezusem. Trzeba codziennie od nowa wspinać się na górę modlitwy i wyciszenia. Trzeba wypływać na głębię, gdyż tylko człowiek głębi może spotkać Boga i żyć w błogosławionym sposobie. Natomiast człowiek powierzchowny i pusty duchowo nie radzi sobie z wyzwaniami codzienności. Staje się człowiekiem pełnym lęków i rozterek. Życie na płyciźnie,

kierowanie się modą i mentalnością tego świata, zawężenie pragnień i ideałów, szukanie chwilowej przyjemności zamiast trwałej radości – wszystko to prowadzi do rozgoryczenia i smutku. Tylko szukanie Bożej mądrości i życie w obecności Boga to gwarancja trwania na drodze zbawienia. To także najlepsza forma troski o bliskich w rodzinie.

Dziękujemy za te 5 lat naszego małżeństwa. Dziękujemy za nasze rodziny, ich wsparcie i troskę. Za Rodzinę Rodzin, która pogłębia nasze wzajemne relacje i relację z Bogiem. I dziękujemy za największe owoce naszej miłości. Wierzymy, że masz je teraz pod swoją opieką. Prosimy Cię Maryjo, prowadź nas przez kolejne lata. I niechaj będzie wola Boża.

Klaudyna i Jakub Golińscy grupa Młodych Małżeństw

Tajemnica V Światła

Ustanowienie Eucharystii

Panie Jezu, podczas Swojej ostatniej z apostołami Wieczery utrwaliłeś do końca wieków Swoją Ofiarę za nas pod postacią chleba i wina w Najświętszej Eucharystii. Eucharystia jest zawsze uobecnieniem Twojej zbawczej Ofiary Krzyżowej. Jest cudem Twojej niepojętej Miłości, przez Którą jesteśmy włączeni w Twoją Ofiarę i czerpanie z niej. Obecny w Sakramencie Eucharystii przychodzisz do nas i przenikasz nas Swoją Boską Wszecmocą, Nieskończoną Miłością - tu na ziemi to nasze z Tobą, Panie najbliższe miłosne Spotkanie.

I Sakrament Małżeństwa - też Sakrament Miłości Dwojga, którego udzieliliśmy sobie 35 lat temu. Nie byłoby Sakramentu Małżeństwa bez Sakramentu Eucharystii. Na nasze zaproszenie wszedłeś Panie ze swoją Mocą, Miłością, Łaską w całe nasze wspólne życie, w wszystkie jego chwile, wydarzenia: te radosne i te trudne, wielkie i zwykłe, codzienne.

Niedawno odbyliśmy w Rodzinie Rodzin dzień skupienia pt. „Moc mojego małżeństwa”.

Mocą naszej miłości jesteś właśnie Ty, Panie - przez sakramenty Małżeństwa i Eucharystii. Ty jesteś zasadniczym Źródłem tej naszej słabej, ludzkiej mocy do kochania, czułości, troski, pomagania sobie, wspierania w doświadczanych trudnościach, radowania się nawzajem sobą, życiem, dziećmi, przyjaciółmi, robieniem czegoś dobrego dla innych, wspólnymi pasjami...

To zadziwiające: pierwsza nasza wspólna rozmowa ze sobą miała miejsce w podziemiach Kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej na warszawskiej Pradze, gdzie na górze, nad nami byłeś Panie Ty - w Najświętszym Sakramencie, a obok wizerunek Matki Bożej z Jasnej Góry.

I teraz po raz kolejny mamy to szczęście być tutaj Panie przed Tobą i przed Twoją Matką.

Dziękujemy za te wszystkie lata. Za troje dzieci, za synową Anię i narzeczoną syna - Joasię. Ich wszystkich polecamy Twojej szczególnej opiece.

Dziękujemy za wszystkich kapłanów, którzy nam Ciebie udzielali i przybliżali. Szczególnie dziękujemy za duszpasterza naszej młodości ks. E. Engelbrechta - Wujaszka, za naszego wujka księdza Jerzego Bunikowskiego, za śp. księdza E. Klimińskiego i śp. ks. F. Folejewskiego, za obecnego tu ks. Jurka Limanówkę pierwszego opiekuna naszej grupy w Rodzinie Rodzin, a teraz jej Ojca Duchownego, dziękujemy za ks. M. Gradzińskiego i młodych kapłanów: M. Bolondza i P. Kozłowskiego.

Dziękujemy za wszystkich dobrych ludzi, za naszych przyjaciół, za Rodzinę Rodzin, do której trafiliśmy 28 lat temu. Dziękujemy za małżeństwa od nas starsze, które były i są dla nas przykładem wiernej, trwałej miłości małżeńskiej oraz miłości chrześcijańskiej - przez swoją ofiarną służbę, pomoc polskim rodzinom kresowym. Dziękujemy za małżeństwa od nas młodsze i za te najmłodsze, które wzruszają nas swoją troską o miłość i dobre wychowanie dzieci.

To wszystko jest Panie z Tobą, w Tobie, przez Ciebie przy wsparciu i opiece Twojej i naszej Najlepszej Matki.

Roma i Janusz Korzeniowscy Gr. Matki Bożej Wychowawczyni

15-lecie Pallotyńskiej Fundacji Salvatti

W piątek 13 października 2023 r. odbyła się gala jubileuszowa 15-lecia Pallotyńskiej Fundacji Salvatti.pl. Rodzinę Rodzin reprezentowali Anna i Krzysztof Broniatowscy. Poniżej treść dyplomu jaki przekazali ks. Jerzemu na gali jubileuszu.

STOWARZYSZENIE APOSTOLSKIE RODZINA RODZIN

Z okazji 15 urodzin Pallotyńskiej Fundacji Misyjnej Salvatti.pl na ręce jej Prezesa Księdza Jerzego Limanówki SAC pragniemy dać wyraz naszego szacunku dla dokonań Fundacji na polu pomocy potrzebującym, jak również w zakresie promocji wolontariatu. Podziwiamy niezwykle dynamiczny rozwój organizacji. Pragniemy z tej okazji wyrazić także naszą głęboką wdzięczność za wielorakie wsparcie, jakiego Fundacja udziela od wielu lat Ruchowi i Stowarzyszeniu Apostolskiemu Rodzina Rodzin. Naszą szczególną radością jest też to, że Ksiądz Jerzy

Limanówka objął sercem Rodzinę Rodzin, postępując nam jako Ojciec Duchowny. Z całego serca życzymy Fundacji dalszego rozwoju. Wdzięczna Rodzina Rodzin Warszawa, dnia 13 października 2023 r.

RODZINA BOGIEM SILNA

Na spotkaniu z okazji jubileuszu w Warszawskiej Operze Kameralnej Pallotyńska Fundacja Misyjna Salvatti.pl zaprezentowała nowe oblicze działań charytatywnych na rzecz misji. Zaprosiła na wirtualną wędrowkę do Afryki i przedstawiła wirtualnego asystenta, działającego w oparciu o sztuczną inteligencję.

Lepiej rozmawiać o tym, co będzie za 100 lat niż rozpamiętywać, może i chwalebne, chwile z przeszłości – mówił podczas urodzinowego wieczoru prezes Fundacji, ks. Jerzy Limanówka SAC. W swojej mowie otwierającej galę zauważył, że nie udało się osiągnąć Milenijnych Celów Rozwoju przyjętych do realizacji do 2015 r. i prawdopodobnie – z powodu obecnych konfliktów zbrojnych – nie uda się osiągnąć celów zrównoważonego rozwoju ONZ, które zakładają likwidację ubóstwa głodu do 2030 r. Nawiązał do ewangelicznego cytatu „biednych zawsze mieć będziecie” i jednocześnie podkreślił, że zawsze znajdują się osoby chętne do tego, by ubogich wspierać. Trzeba tylko umieć do nich dotrzeć za sprawą nowoczesnych sposobów komunikacji.

Podczas urodzinowej gali Fundacja zaprosiła gości w podróż po Pallotyńskim Centrum Nadziei w Kibilizi w Rwandzie. Jest to centrum dla dzieci z niepełnosprawnościami, gdzie podopieczni nie tylko korzystają z rehabilitacji i fizjoterapii, by zniwelować wady rozwojowe, ale też uczą się pisać, czytać, a także uczestniczą w warsztatach rękodzielniczych, gdzie uczą się szyć, wyplatać serwetki z liści bananowca, misy i kosze z trawy oraz robią biżuterię. Dzięki temu mają szansę zarobić na swoje utrzymanie w życiu dorosłym. Gdyby nie pallotyński ośrodek, byłoby ukrywane w swoich domach, ponieważ niepełnosprawność w krajach afrykańskich jest uważana za przekleństwo.

Innowacyjną prezentację w technologii 3 D dopełnił wirtualny asystent Giacomo, który w systemie chat GPT odpowiadał na zadawane pytania.

Imię wirtualnego asystenta nawiązuje do nazwiska rzymskiego kupca Giacomo Salvatiego, który pod koniec XIX w. wspierał dzieła ks. Wincentego Pallottiego, założyciela Stowarzyszenia Apostolstwa Katolickiego i to od niego Fundacja wywodzi swoją nazwę.

Wieczór uwieńczył występ rwandyjskiego baletu Icyeza, który pokazał bogactwo tradycyjnych rwandyjskich tańców. Wśród zaproszonych gości był ambasador Rwandy w Polsce Anastase Shyaka, przedstawiciele polskich środowisk misyjnych, darczyńcy, wolontariusze i uczestnicy Rejsu Niepodległości, który Fundacja organizowała w 2018 r.

W kuluarach były prezentowane projekty szkoły, która ma powstać w Kibeho, stworzone pod kierunkiem Anny i Jakuba Sachse, architektów – wolontariuszy Fundacji oraz wirtualne spacerki po innych placówkach misyjnych w Afryce. Na zakończenie gali ks. dr Waldemar Pawlik, przełożony pallotyńskiej Prowincji Chrystusa Króla złożył szczególne podziękowania wszystkim darczyńcom i sympatykom Fundacji. /Źródło e-KAI/

21 listopada - Ofiarowanie Najświętszej Maryi Panny

Lata dzieciństwa Najświętszej Maryi Panny są milczące jak Jej pokora. Ewangelie zachowują milczenie aż do momentu Zwiastowania. Niemniej jednak chrześcijanie pragnęli poznać bardziej szczegółowo życie Maryi. Jednym z wydarzeń chyba najbardziej znaczącym, jest **Ofiarowanie Maryi**. Maryja została ofiarowana Bogu przez swych rodziców – Joachima i Annę – w Świątyni Jerozolimskiej, podobnie jak inna Anna, matka proroka Samuela, ofiarowała swego syna na służbę Bogu w Świątyni. Tak samo też wiele lat później, Maryja i Józef zanoszą nowo narodzonego Jezusa do Świątyni, aby ofiarować Go Panu.

Pierwszy pisany tekst odnoszący się do tego wydarzenia to **Protoewangelia Jakuba**¹ apokryficzny tekst z II wieku. Nie należy on do kanonu ksiąg natchnionych, co jednak nie wyklucza, że pewne treści są prawdziwe i dlatego Kościół włączył to wydarzenie do liturgii. W Jerozolimie już w 543 roku wybudowano bazylikę Najświętszej Maryi Panny na pamiątkę Ofiarowania Maryi. W XIV wieku święto przeszło na Zachód, gdzie jego liturgiczne obchody ustalono na 21 listopada.

W Protoewangelii Jakuba czytamy, że Maryja w wieku trzech lat została oddana na służbę do Świątyni Jerozolimskiej jako konsekrowana dziewica.

„Prezentacja Maryi w Świątyni” – taki tytuł nosi obraz Tycjana (1490-1576) monumentalne dzieło malarskie o szerokości 8 metrów. Przedstawia scenę wejścia Maryi do Świątyni Jerozolimskiej opisaną w Protoewangelii Jakuba.

Tycjan namalował Miriam dzielnie wstępującą po stromych schodach Świątyni (na rys. obok).

Jako jedyna opromieniona jest aureolą („łaski pełna”) stąpając z niezwykłą jak na dziecko gracją i unosząc swą drobną dłoń w kierunku czekającego na nią kapłana.

Kapłani oddali dziecię jej opiekunce i mistrzyni – Noemi, siostrze matki Łazarza.

„Dziewice wychowywane przy Świątyni pod dozorem matron, trudniły się haftowaniem oraz rozmaitym przystrojaniem i czyszczeniem szat kapłanów i sprzętów Świątyni. W swych celach z których patrzeć mogły do Świątyni, modliły się i rozmyślały. Ich rodzice oddając je do Świątyni ofiarowali je wyłącznie Panu Bogu. Gdy doszły pewnego wieku, wydawano je za mąż, albowiem bardziej wtajemniczeni Izraelici oddawali się w sercu swoim pobożnej nadziei, że z takiej Panu Bogu ofiarowanej dziewczyny narodzi się Mesjasz” (cyt. z Objawień Bł. Anny Katarzyny Emmerich).

Po skończeniu 12 lat, dziewczynki wracały do rodzinnych domów. Wiązało się to z faktem, że zazwyczaj w tym wieku stawały się one kobietami. Miriam nie miała jednak dokąd wrócić, ponieważ jej rodzice już nie żyli. Wg tradycji prawosławnej Joachim zmarł gdy jego córka skończyła 9 lat, natomiast Anna odeszła z tego świata dwa lata po nim. Po śmierci miano ją pochować obok męża w Dolinie Jozafata.

W tradycji katolickiej św. Anna dożyła sędziwych lat i doczekała się wnuka – Jezusa. Wg wschodniej tradycji chrześcijańskiej, osieroconą dziewczynką zajęli się jedyni żyjący jej krewni – sędziwe stryjostwo Elżbieta i Zachariasz (późniejsi rodzice św. Jana Chrzciciela) u których zamieszkiwała przez kilka lat. Oni też wskazali przyszłego Jej męża – Józefa z Nazaretu, człowieka bogobożnego, pochodzącego również z rodu Dawida.

Wielce prawdopodobne jest, że Józef decydując się na ślub z Miriam wiedział, że jest ona związana ślubem czystości na całe życie. Jej matka Anna, wg Protoewangelii Jakuba przyrzekła bowiem aniołowi podczas zwiastowania narodzin swej córki: „*Na Boga żywego, czy zrodzę chłopca czy dziewczynkę, zawiodę je w darze Panu Bogu mojemu i będzie Mu służyło po wszystkie dni swego*

żywość”. Księga Liczb wspomina, że taki ślub miała prawo podjąć kobieta niezamężna i mogła go kontynuować nawet po ślubie – pod warunkiem, że wyrazi na to zgodę mąż. Nie było więc nic niestosownego w tym, że małżonkowie zawierając swój związek, postanawiali żyć w czystości. A jednak Miriam znalazła się w stanie błogosławionym. Podczas zwiastowania nie było żadnych postronnych świadków poza Maryją. Tylko ona mogła być źródłem wiedzy o tym, jak przebiegała wizyta archanioła Gabriela i rozmowa z nim. Jak do tego doszło opisał św. Łukasz w swej Ewangelii, gdyż opierał się na przekazach pozostawionych osobiście przez Maryję (Łk 1, 26-38).

Oprac. Edward Romanik

¹ Protoewangelia Jakuba – spisana w l.140-170 po Chrystusie w jęz. greckim, jak każdy apokryf zawiera w sobie elementy prawdy i fikcji. W odróżnieniu od innych apokryfów, ta cieszyła się od początku znacznym autorytetem zwłaszcza wśród chrześcijan Wschodu. Z tego właśnie pisma wywodzi się także część oficjalnej tradycji katolickiej o tym, że rodzicami Maryi byli Joachim i Anna czy właśnie święto Ofiarowania Maryi. Ewangelie i inne źródła historyczne o tym nie wspominają. Tytułowa postać księgi wiązana jest ze św. Jakubem Sprawiedliwym, który pojawia się w ewangeljach jako „brat Pański”, nie chodzi więc o żadnego z apostołów.

65 Pielgrzymka Rodziny Rodzin na Jasną Górę

W tym roku każdy z nas wracając do domu z Jasnej Góry, ma w sercu wszystko to, co Matka Boża mu przekazała na osobistej audiencji przed obrazem.

Młodzież przygotowująca się do bierzmowania z "naładowanymi bateriami" wróciła z uśmiechem na twarzach.

Zapraszam do wysłuchania konferencji na naszej stronie, poprowadzonej przez ks. dr Witolda Burdę, postulatora procesu beatyfikacyjnego rodziny Ulmów. Wersja Video i galeria zdjęć na naszym kanale [YOUTUBE](https://www.youtube.com/watch?v=h-AHoVYrBhg).; <https://www.youtube.com/watch?v=h-AHoVYrBhg>.

www.rodzinarodzin.pl fot. Jakub Goliński

WYŻSZE SEMINARIUM DUCHOWNE
Stowarzyszenia Apostolstwa Katolickiego
ul. Kilińskiego 20, 05-850 Opatów Mazowiecki
tel. (22) 722-10-24;
www.wdsac.pl; e-mail: rektorat@wdsac.pl

L.dz. 2023/100/XVII.1

Opatów Mazowiecki, 13.10.2023

Szanowny Panie Przewodniczący

W imieniu Wspólnoty Wyższego Seminarium Duchownego SAC w Opatowie wyrażam wdzięczność za złożoną ofiarę pieniężną w kwocie 1.600,00 PLN na potrzeby Seminarium, zwłaszcza na formację i kształcenie naszych alumnów.

Dzięki życzliwości Ofiarodawców, trwający w latach 2019-2021 remont seminaryjnego budynku, dobiegł końca. Dziś cała wspólnota seminaryjna mieszka i funkcjonuje w odnowionym gmachu.

Aktualnie mierzymy się z kolejnym potężnym wyzwaniem: gruntowną renowacją domu księży i braci, przekształconym kilka lat temu w dom rekolekcyjny pod nazwą „Centrum Edukacyjno-Formacyjne”. Po wybuchu wojny na Ukrainie, zdecydowaliśmy, że w pierwszej kolejności będzie on służył dzieciom i matkom, które musiały opuścić swój kraj.

W ten sposób powstało Pallotyńskie Centrum „Przyszłość dla Ukrainy”, w którym aktualnie mieszka około 80 osób (matki z dziećmi). Uchodźcy znaleźli tu swój tymczasowy dom i miejsce wielorakiej pomocy (duchowej, psychologicznej, socjalnej, zawodowej, edukacyjnej itp.). Oprócz skrzydła mieszkalnego, remontujemy i chcemy oddać do użytku jeszcze w tym roku część rekolekcyjno-konferencyjną. Na ten cel, byliśmy niestety zmuszeni zaciągnąć kredyt bankowy, aby kontynuować rozpoczęte prace.

Ufamy, że dzięki życzliwości Dobroczyńców i pomocy różnych organizacji, uda się te prace owocnie zrealizować, tak, aby Opatów stał się Pallotyńskim Ośrodkiem Duchowej Pomocy oddziaływującym na całą Polskę i poza jej granice. Dzięki temu nasi alumni, już na etapie formacji, będą mogli uczyć się różnych form apostolstwa, zwłaszcza prowadzenia rekolekcji.

Szanownego Pana i Wszystkich Darczyńców, powierzamy opiece Królowej Apostołów i wstawiennictwu św. Wincentego Pallottiego.

Z pamięcią w modlitwie

Ks. Miroslaw Mejzner SAC

Ks. prof. UKSW dr hab. Miroslaw Mejzner SAC

Rektor WSD

DOBRY WIECZÓR na Łazienkowskiej

Piątkowy Klub Młodzieżowy Propozycja dla młodzieży

Droga Młodzieży! Zapraszamy Was do spędzenia wolnego czasu w Ośrodku Rodziny Rodzin przy ul. Łazienkowskiej. Wstępnie proponujemy piątki w godz. 17 – 21. W tym czasie Ośrodek będzie dla Was otwarty. Zapraszamy na pierwsze „organizacyjne” spotkanie w piątek 10 listopada 2023 r. Forma spędzenia czasu według własnych upodobań. Do wykorzystania będzie kuchnia z jej wyposażeniem (herbata, kawa, ciastka), gry towarzyskie, rzutnik multimedialny. Poza tym jeśli będzie takie zapotrzebowanie z Waszej strony, będziemy starać się organizować dla Was spotkania lub wycieczki tematyczne. Chcemy stworzyć dla Was przyjazną przestrzeń kreatywnego rozwoju albo przynajmniej spędzenia czasu w przyjaznym towarzystwie. Liczymy, że na spotkaniu organizacyjnym zdecydujecie, czy termin i formuła spotkań Wam odpowiada. Zapraszamy!

W imieniu grupy wolontariuszy
Krzysztof Broniatowski

Przypomnienie o pożarze w Ośrodku Rodziny Rodzin na Łazienkowskiej

Dziesięć lat temu, w nocy z 25 na 26 listopada 2013 r. w Ośrodku Rodziny Rodzin miał miejsce pożar. Interweniowała Straż Pożarna. Niestety, najprawdopodobniej doszło do celowego podpalenia. Największe szkody pożar wyrządził wówczas w zakrystii. Ogień w całości strawił szafę z albami, komżami, ornatami i stułami. Próba podpalenia miała też miejsce w kaplicy, a także w sali im. Ks. Kard. Stefana Wyszyńskiego. Bogu dzięki, że nikt z domowników nie ucierpiał. Jednakże gdyby próba podpalenia regału z książkami w Sali Kard. Wyszyńskiego powiodła się, to mogło by się skończyć pożarem klatki schodowej odcinając od wyjścia mieszkańców.

W związku z tym wydarzeniem sprzed 10 lat, nadal zwracamy się do wszystkich w Rodzinie Rodzin o szczególną czujność podczas korzystania z Ośrodka. Trzeba pilnować dokładnego zamykania drzwi wejściowych. Przede wszystkim jednak musimy nadal zwracać uwagę na nieznaną nam osoby pojawiające się w Ośrodku. Nie bójmy się uprzejmie zapytać kim są i do kogo przyszły – a także odprowadzić je do tej osoby.

Krzysztof Broniatowski

Sygnalizujemy, że planowana jest kolejna „Paczka dla Lwowa” – tym razem na Boże Narodzenie 2023. Więcej szczegółów podamy po zebraniu zarządu SARR.

Zapraszamy na modlitwę.

Lubisz modlić się śpiewem?
My też.

Dlatego spotykamy się na
Łazienkowskiej o 19:30 by móc
porozmawiać z Bogiem

w odpowiednim miejscu
i w odpowiedni sposób.

Zaproszenie na tegoroczne Sympozjum „Ojcowizna”

Zwracam uwagę, że konferencja w pierwszym dniu sympozjum (sobota 18 listopada 2023 r.) będzie miała miejsce u Księży Pallotyńów w Ząbkach ul. Wilcza 8.

XXXVI Sympozjum „Ojcowizna” 18 – 19 października 2023 r.

Sympozjum jest poświęcone poznawaniu i wdrażaniu w życie myśli i nauczania błogosławionego Stefana Kardynała Wyszyńskiego, Prymasa Tysiąclecia. Sympozjum jest organizowane przez Ruch i Stowarzyszenie Apostolskie Rodzina Rodzin, którego Prymas Wyszyński jest założycielem. Partnerem wydarzenia i współorganizatorem Konferencji jest w tym roku Instytut POKOLENIA.

Program

Sobota, 18 października 2023 r.,

miejsce: sala konferencyjna w siedzibie Pallotyńskiej Fundacji Misyjnej Salvatti.pl, Ząbki, ul. Wilcza 8

Konferencja „Silna rodzina receptą na problemy dzisiejszego świata”

godz.: 10.00 – 10.15 Rejestracja uczestników

10.15-10.20 Rozpoczęcie Konferencji

10.20 – 10.30 Wizja Rodziny w nauczaniu Prymasa Stefana Wyszyńskiego / Piotr Kordyasz

10.30 – 11.10 Sytuacja demograficzna w Polsce. Przyczyny i konsekwencje (Przedstawiciel Instytutu POKOLENIA)

11.10 – 11.40 Bariery realizacji aspiracji dotyczących rodziny i rodzicielstwa w Polsce / Marek Grabowski (socjolog, badacz społeczny, prezes Fundacji Mamy i Taty)

11.40 – 12.10 Samotność współczesnych młodych ludzi i jej konsekwencje dla ich kondycji psychospołecznej / Maria Jankowska (socjolog, psycholog, Instytut POKOLENIA)

12.10 – 12.30 Przerwa kawowa

12.30 - 13.00 Formalne i nieformalne relacje z innymi rodzinami i rodzicami jako element wspierania aspiracji rodzinnych młodych ludzi na przykładzie Klubów Mam / Dorota Bojemka (Mama 8 dzieci, Przewodnicząca Rady Rodziny przy Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, animatorka rozwoju klubów Mam w Polsce)

13.00 – 13.45 Debata: Wyzwania i szanse przed którymi stoją dzisiaj młode rodziny. Uczestnicy: Młodzi rodzice i młodzi małżonkowie

13.45 – 14.30 Debata: Czy dzisiaj młodzi ludzie/nastolatki chcą w przyszłości założyć rodzinę i zostać rodzicami. Uczestniczy młodzież z RR i okolic

14.30 Poczęstunek i rozmowy kulturalowe

Niedziela, 19 października 2023 r.

Miejsce: Ośrodek Rodziny Rodzin, Warszawa, ul. Łazienkowska 14 / Archikatedra Warszawska

godz.: 10.00 – 11.00 Msza Święta w kaplicy Ośrodka RR

11.00 – 11.30 przerwa kawowa

11.30 – 12.40 projekcja filmu o błogosławionej Rodzinie Ulmów

12.40 – 13.10 refleksje po projekcji filmu

13.10 – 13.45 przejazd do Archikatedry Warszawskiej na Starym Mieście

13.45 – 14.00 modlitwa przy grobie bł. Prymasa Wyszyńskiego kończąca Sympozjum

---

„Nie wystarczy ocenić przeszłości, ale trzeba mieć ambicję tworzenia lepszej przyszłości”. Prymas Polski bł. kardynał Stefan Wyszyński

KALENDARIUM POLSKIE LISTOPAD 2023

1.11.1918 – Konflikt ukraińsko – polski narastał od końca XIX w., przy czym zaczął przybierać mocniej na sile przy końcu I wojny światowej wskutek ukraińskich dążeń niepodległościowych. Odpowiednia dla Ukraińców sytuacja do przejęcia Lwowa nadarzyła się w 1918 r., kiedy to następował kres istnienia państwa austrowęgierskiego. 1 listopada 1918r. Ukraińcy zajęli Lwów.(Poprzedniego zaś dnia Polacy rozbrajali Austriaków w Krakowie

ustanawiając, jako władzę, Polską Komisję Likwidacyjną.) Polski Komitet Narodowy powierza kapitanowi Czesławowi Mączyńskiemu dowództwo obrony miasta i zaczynają się pierwsze walki o szkołę im. H. Sienkiewicza. W kolejne dni zostały zdobyte kolejne punkty miasta np.: kościół św. Anny, Dworzec Główny, Wzgórza Wuleckie, (też bombardowanie pociągu ukraińskiego) i wiele innych. 3 listopada przybyły do Lwowa posiłki ukraińskie w sile ok.3 tysięcy. 13 listopada na Zamarstynowie sotnia Gonty dokonała rzezi lwowiaków. Toczą się zacięte walki na Persenkówce, Kleparowie, Kulparkowie, Zamarstynowie, na cmentarzach Łyczakowskim i Stryjskim. Dwudziestego, do walczącego Lwowa przybyło 6 pociągów z odsieczą pod dowództwem ppłk. Michała Karaszewicza-Tokarzewskiego. W walki o Lwów włączyły się nawet dzieci tzw. Orłęta Lwowskie. Symbolem ich był 14-letni Jurek Bitschan, który zginął 21 listopada 1918r., dzień przed odzyskaniem wolności, gdy na ratuszu lwowskim zawisła flaga polska. Antoś Pietrykiewicz, jako waleczne Orłę, został najmłodszym odznaczonym Kawalerem Orderu Virtuti Militari. Artur Oppman w wierszu „Orlątko” pokazał potomnym wielkość serca i patriotyzm tych małych Polaków.

„ORLĄTKO”

O mamó, otrzyj łzy
z uśmiechem do mnie mów
Ta krew, co z piersi broczy
Ta krew - to za nasz Lwów!

Ja biłem się tak samo
Jak starsi-mamó, chwal!
Tylko mi Ciebie, mamó,
Tylko mi Polski żal!

Z prawdziwym karabinem
U pierwszych stałem czat
O nie płacz nad twym synem,
Co za Ojczyznę padł!

Z krwawą na kurtce plamą
Odchodzę dumny w dał
Tylko mi Ciebie, mamó,
Tylko mi Polski żal!

Mamó, czy jesteś ze mną?
Nie słyszę Twoich słów
W oczach mi trochę ciemno
Obroniliśmy Lwów!

Zostaniesz biedna sama
Bacność! Za Lwów! Cel! Pa!
Tylko mi Ciebie, mamó,
Tylko mi Polski żal!

4.11.1794 – Wojska rosyjskie dokonały rzezi warszawskiej Pragi. Była to ostatnia bitwa w okresie Rzeczypospolitej Obojga Narodów.

6.11.1494 – Urodził się Sulejman Wspaniały. W dziejach Imperium Osmańskiego – którego był twórcą – uznawany był i jest za największego sułtana i tego, który zagroził chrześcijaństwu. Odnosił zwycięstwa nie tylko w Azji ale również w Europie. Zagrożenie tureckie nie spowodowało zjednoczenia się chrześcijańskiej Europy. Król Francji-Franciszek I zawarł sojusz (1535r.) z Sulejmanem Wspaniałym określający obustronne przywileje. Data ta jest przełomowa dla ówczesnej Europy, bowiem ten sojusz był zawarty z największym wrogiem chrześcijaństwa – wyznawcą Mahometa. Ekspansję Imperium Osmańskiego zahamował dopiero Jan III Sobieski pod Wiedniem w 1683 roku.

10.11.1483 – Urodził się Marcin Luter, niemiecki teolog, Ojciec protestantyzmu.

11.11.1918 – W Compiègne podpisano zawieszenie broni, kończące I wojnę światową. Po 123 latach niewoli Polska odzyskuje niepodległość.

18.11. – 26.12.1655 – Oblężenie Częstochowy przez wojska szwedzkie.

20.11.1648 – Elekcja Jana II Kazimierza Wazy na króla Polski.

29-30.11.1830 – Wybuch Powstania Listopadowego, które również poderwało do walki Józefa Bema. W bitwie pod Iganiami zmusił do odwrotu równe sobie siły rosyjskie, a pod Ostrołęką bohatercko osłaniał cofające się wojska polskie. Po tej akcji został awansowany na pułkownika, a po upadku powstania – w stopniu generała-wyemigrował do Francji. Bronił Wiednia, walczył o wyzwolenie Węgier stając na czele armii powstańczej, obronił turecką twierdzę Aleppo. Generał Józef Bem był i jest bohaterem narodowym Polski, Węgier i Turcji. Żył krótko, ale intensywnie. Urodził się w Burku koło Tarnowa w 1794 roku, a zmarł na malarię krótko po zwycięskiej obronie twierdzy Aleppo w 1850r. W godzinie śmierci mającąc powtarzał z rozpaczą: „Polsko! Polsko! Ja cię już nie zbawię”...

Opracowała Joanna Romatowska

Bibliografia

<http://mojhistorycznyblog.pl>>kalendarium wydarzeń historycznych
Polskie Zrywy Niepodległościowe kalendarz 2014-2015.wyd 2kolory.
O wielkich Polakach-Ewa Skarżyńska i Paweł Kołodziejski

STRONA INTERNETOWA RODZINY RODZIN www.rodzinarodzin.pl

Piszcie na adres e-mail: administrator.rr@rodzinarodzin.pl

Zapraszamy – Administrator: Szymon Lipiecki

OGŁOSZENIA RODZINY RODZIN

TERMINY STAŁE

spotkań na Łazienkowskiej:

środy

godz.17.00 Adoracja Najświętszego Sakramentu
godz. 18.00 Msza Święta, nabożeństwo do MB Nieustającej

Pomocy

III-cie środy miesiąca

godz. 19.00 spotkania grupy św. Feliksa
Kontakt: Krzysztof i Anna Broniatowscy 604 984 754

III-cie piątki miesiąca

godz.19.15 – modlitwa pieśniami uwielbienia
godz. 20.15 – spotkanie młodzieży

piątki II i IV

godz. 19.30 spotkania grupy św. Józefa
Kontakt: Elżbieta Nitka 504 121 159

I-sze soboty

godz. 10.00 Msza św. – spotkanie Opiekunów
kontakt K. Broniatowski 796 626 362

II-gie soboty

godz. 17 – spotkanie młodzieży 12-16l.;kontakt: Ks. Jerzy
Limanówka tel.602 336 106 o.duchowny@rodzinarodzin.pl

I niedziela miesiąca

godz.10 – Msza św. – spotkanie Młodych Małżeństw gr.
Beretty Molli kontakt Emilia i Kamil Cicheccy Tel. 725 006 922

II niedziela miesiąca

godz.16.00 – Msza św.
grupa Małżeństw bł. Kardynała Wyszyńskiego
godz. 17.00 – spotkanie dla dorosłych
(równoległe dla dzieci i młodzieży),
kontakt: Maria Świerczyńska 602 425 052.

IV niedziela miesiąca

godz.10.00 – Msza św.
grupa Małżeństw Matki Bożej Niepokalanej – zapraszamy też
z małymi dziećmi.

Kontakt: Ula i Marcin marcin@piotrkiewicz.pl

grupa M.B. Wychowawczyni

kontakt: Katarzyna i Michał 501 155 952

godz.16.00 – Msza św.

spotkania grupy im. Marii Wantowskiej

Kontakt: Beata Gadomska 605 079 812

ostatnie soboty miesiąca

grupa bł. Stefana kard. Wyszyńskiego we Wrocławiu
parafia św. Jerzego męczennika i Podwyższenia Krzyża Świętego
Opieka duszpasterska ks. prof. Piotr Mrzygłód
Kontakt: Grażyna Balkowska 507 946 150

OŚRODEK RODZINY RODZIN

ul. Łazienkowska 14, 00-449 Warszawa
Zarząd Rodziny Rodzin zarzad@rodzinarodzin.pl

**Ks. Jerzy Limanówka SAC – Ojciec Duchowny Rodziny
Rodzin**, tel. 602 336 106, o.duchowny@rodzinarodzin.pl

SPOTKANIA OKOLICZNOŚCIOWE:

2-30.11 - Msze Święte zbiorowe za zmarłych
w środy o godz. 18.00
i niedziele (II godz.16. i IV godz. 10)

18, 19.11 XXXVI OJCOWIZNA str. 22

6.12 - środa - godz. 18.00 Msza Święta za **śp. Basię
Dziobak** (imieniny)

08.12 - piątek - godz. 19.00 Msza Święta - **imieniny
Cioci Lili i duchowa adopcja dziecka poczętego**

Poradnia Rodzinna Rodziny Rodzin.

Siedziba: ul. Łazienkowska 14 w Warszawie
na I p. w budynku od strony parkingu przy Torwarze.

Kierownik Poradni - mgr Romualda Korzeniowska -
tel. 600 248 887

W Poradni przyjmują:

Bożena Pustoła - mediator pojednawczy
tel. 691 737 052

Rajmund Narożniak - terapia uzależnień
tel. 692 120 107

Anna Hofmann Delbor - mediator pojednawczy
tel. 606 432 757 poniedziałek - piątek 9:00 - 18:00
dyżur w Poradni w piątek w godz. 18:00 - 20:00,
istnieje możliwość spotkań w godz.
przedpołudniowych.

Elżbieta Wiewiórkowska - tel. 793 225 444

Małgorzata Rodzeń - familiolog, seksuolog
Kontakt: 608 596 223 Zapisy: poniedziałek, śr. 21-22

Informacje na www.rodzinarodzin.pl

i na tablicy ogłoszeń w Ośrodku RR

Serdecznie zapraszamy!

Darmowa aplikacja mobilna na smartfony i

tablety – „Rodzina Rodzin”

<https://www.facebook.com/RodzinaRodzin>

<https://www.facebook.com/aplikacjaRodzinaRodzin/>

Krzysztof Orliński Administrator

BIULETYN RODZINY RODZIN

Redakcja: Grupa św. Józefa

Elżbieta Nitka: enitka@op.pl

Małgorzata Kowalik: Tel. 602 616 732

malgorzatakowalik2@gmail.com

Red. zastrzega sobie prawo do skracania artykułów.